

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010140
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823010140.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 27. júla 2023 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1./ P. L., nar. XX. XX. XXXX vo V. Z. K., trvale bytom O. Z. K. bez prihlásenia, toho času v Ústave na výkon väzby Košice, nezamestnaný, trestaný,

2./ X. Č., nar. XX. XX. XXXX vo V. Z. K., trvale bytom B. Z.F. XXXX/XX, Vranov nad Topľou, toho času v Ústave na výkon väzby Košice, nezamestnaný, trestaný,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e

1. obžalovaní X. Č.H. a P. L.H.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 07. 07. 2022, približne v čase okolo 01:30 hod., obžalovaný X. Č. telefonicky kontaktoval vodiča taxislužby Q.-V. s. r. o. Vranov nad Topľou, P. L.Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. O. č. XXXX/X, Vranov nad Topľou, na služobnom OMV zn. Škoda J., modrej farby, s ev. č.: V. XXX C., za účelom prepravy osôb a po príchode vodiča na ulicu B. Z. vo Vranove nad Topľou na miesto spolujazdca nastúpil obžalovaný X. Č. a na zadné sedadlo za spolujazdca nastúpil obžalovaný P. L.H., kde obžalovaný X. Č. uviedol vodičovi P. L., aby ich odviezol na sídlisko Okulka vo Vranove nad Topľou, za objekt Pizzérie Venezia, so sídlom Okulka č. 24/11, Vranov nad Topľou, kde po príchode na miesto obžalovaný X. Č. uviedol vodičovi taxislužby, aby ich počkal na mieste, a potom obaja obžalovaní vystúpili z taxíka a po predchádzajúcej obhliadke obžalovaných na mieste sa obžalovaný P. L. prechádzal v okolí priestoru samoobslužnej autoumyvárne, ktoré pozoroval a obžalovaný X. Č. skrutkovačom, ktorý si priniesol na miesto, vylomil uzamknutý samoobslužný pult na boxe samoobslužnej autoumyvárne a následne z vnútorného priestoru odcudzil kovovú nádobu s mincami, pričom následne obaja obžalovaní nastúpili do taxíka odstaveného kolmo na pozdĺžne parkovisko nachádzajúce sa za objektom Pizzérie Venezia a z miesta odišli, čím týmto spoločným konaním pre spoločnosť OK Slovakia, s. r. o., so sídlom Okulka č. 24/11, Vranov nad Topľou, IČO: 36 474 878, spôsobili škodu krádežou vo výške minimálne cca 10,00 eur a škodu poškodením vo výške 122,40 eur a obžalovaný P. L.H. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022, uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. OT/110/2022, právoplatným dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

2. obžalovaní X. Č. a P. L.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa nechali odviezť dňa 07. 07. 2022, v čase okolo 02:25 hod., prostredníctvom taxislužby Q.-V., s. r. o. Vranov nad Topľou, ktorej v danom čase bol vodič P. L., nar. XX. XX. XXXX, trv. bytom L. O. č. XXXX/X, Vranov nad Topľou, na služobnom OMV zn. Škoda J., modrej farby, s ev. č.: V. XXX C., smerom na Sídliisko II vo Vranove nad Topľou, pričom vodič taxislužby zastavil vozidlo pred vchodové dvere budovy folklórneho súboru Vranovčan, so sídlom Staničná č. 1241, Vranov nad Topľou, kde na mieste spolujazdca sedel obžalovaný X. Č.H., ktorý uviedol vodičovi nech ich počká na mieste a na zadnom sedadle za spolujazdcom sedel obžalovaný P. L., ktorí po príchode na miesto vystúpili a smerovali peši k autoumyvárni Bublina, nachádzajúcej sa na Budovateľskej ulici č. 1270 vo Vranove nad Topľou, kde sa obžalovaný X. Č. za pomoci skrutkovača, ktorý si doniesol na miesto, snažil vypáčiť box č. 1 samoobslužnej autoumyvárne, čo sa mu nepodarilo a tak požiadal obžalovaného P. L., ktorý v danom čase sledoval okolie, o železné páčidlo, ktoré mal v ruksaku, ktorý si doniesli na miesto, pričom prostredníctvom neho sa mu podarilo vylomiť box č. 1, z ktorého odcudzili mince, ktoré si dali do ruksaku, kde po upozornení obžalovaného P. L., že je niekto na balkóne vedľa nachádzajúceho sa obytného bloku na Staničnej ulici vo Vranove nad Topľou, z miesta odišli a vrátili sa do vozidla taxislužby, ktoré ich odviezlo na základe požiadavky obžalovaného X. Č.H. do miesta trvalého pobytu obžalovaného X. Č., čím týmto spoločným konaním pre spoločnosť IWIN TRADE, s. r. o., so sídlom Budovateľská ulica č. 1285, Vranov nad Topľou, IČO: 45 448 078, spôsobili škodu krádežou vo výške cca 100,00 eur a škodu poškodením vo výške 1.041,36 eur a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022 uložená pokuta blokovaním na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. 0T/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

3. obžalovaní X. Č. a P. L.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný X. Č. dňa 07. 07. 2022, približne v čase okolo 03:00 hod., telefonicky kontaktoval vodiča taxislužby Q.-V., s. r. o. Vranov nad Topľou, P. L., nar. XX. XX. XXXX, trv. bytom L. O. č. XXXX/X, Vranov nad Topľou, na služobnom OMV zn. Škoda J., modrej farby, s ev. č.: V. XXX C., za účelom prepravy osôb a po príchode vodiča na ulicu B. Z. vo Vranove nad Topľou na miesto spolujazdca nastúpil obžalovaný X. Č. a na zadné sedadlo za spolujazdca nastúpil obžalovaný P. L., kde obžalovaný X. Č. uviedol vodičovi P. L., aby ich odviezol oproti futbalovému štadiónu vo Vranove nad Topľou, nakoľko tam má niečo skryté, kde obžalovaní po príchode na miesto vypáčili uzamknutý samoobslužný pult na boxe č. 3 samoobslužnej Autoumyvárne Eurowash.sk na ulici Boženy Němcovej č. 1157 vo Vranove nad Topľou za pomoci páčidla a skrutkovača, ktoré si priniesli so sebou, odkiaľ odcudzili mince z kovovej nádoby na to určenej vyhnutím a vysypaním mincí do ruksaku, ktorý mali so sebou, prešli k uzamknutému samoobslužnému pultu na boxe č. 2, ktorý za pomoci páčidla a skrutkovača vypáčili, odkiaľ odcudzili mince z kovovej nádoby na to určenej, čím týmto spoločným konaním pre spoločnosť Kamior, s. r. o., so sídlom na ulici Boženy Němcovej č. 1157, Vranov nad Topľou, IČO: 44 857 209, spôsobili škodu krádežou vo výške 436,00 eur a škodu poškodením vo výške 2.484,42 eur a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022 uložená pokuta blokovaním na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. 0T/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

4. obžalovaní X. Č. a P. L.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15. 07. 2022, v čase okolo 01:10 hod., peši došli k objektu spoločnosti STEKO, s. r. o., so sídlom na Toplianskej ulici č. 2725/2 vo Vranove nad Topľou, pričom zistili, že je uzamknutá a tak obžalovaný X. Č. uviedol obžalovanému P. L., že sa tam nachádza vysávač,

v ktorom by mohli byť peniaze, kde obžalovaný X. Č. za pomoci páčidla, ktoré si priniesli so sebou na miesto, vylomil kovové nerezové dvierka nachádzajúce sa na vysávači zn. Twister 62, tepovači zn. Lavainterni, odkiaľ z vysávača odcudzili 12,00 eur a taktiež páčidlom poškodil dvierka mincovníka umyvárky a z miesta odišli, čím takto svojim konaním pre spoločnosť STEKO, s. r. o., so sídlom na Toplianskej ulici č. 2725/2, Vranov nad Topľou, IČO: 44 503 806, spôsobili škodu krádežou vo výške 12,00 eur a škodu poškodením minimálne 1.590,00 eur a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022, uložená pokuta blokovaním na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. 0T/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

5. obžalovaní X. Č. a P. L.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15. 07. 2022, v čase okolo 04:00 hod., peši došli k budove predajne COOP Jednota na sídlisku Juh č. 1050 vo Vranove nad Topľou, ktorú si obhliadli, či sa na budove nenachádza zabezpečenie, prešli k zadným vchodovým dverám, ktoré obžalovaný X. Č. vylomil páčidlom, ktoré si doniesli na miesto, pričom obaja obžalovaní sa následne ukryli v blízkosti objektu za účelom preverenia, či na miesto nepríde polícia a po približne 20. minútach spoločne obaja vošli do predajne, kde obžalovaný X. Č. 2x stlačil tlačidlo slúžiace na zakódovanie objektu, kde zistil nápisom, že objekt je narušený a tak povedal obžalovanému P. L., nech vezmú niečo do ruky a idú preč, aby nešli naprázdno a tak obžalovaný X. Č. odcudzil voľne položené cigarety rôznych značiek a to tak, že ich vložil do krabice, ktorú našiel na predajni a následne z predajne odišli, čím takto svojim konaním pre COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, so sídlom Námestie slobody č. 79, Vranov nad Topľou, IČO: 31 737 200, spôsobili škodu krádežou vo výške 271,48 eur a škodu poškodením vo výške 2.310,12 eur a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022, uložená pokuta blokovaním na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. 0T/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

6. obžalovaný P. L.

dňa 16. 07. 2022, v čase okolo 02:45 hod., došiel peši z ulice B. Z. vo Vranove nad Topľou, po príchode na miesto zaklopal na budovu spoločnosti Kamior, s. r. o., so sídlom na ulici Boženy Němcovej č. 1157, Vranov nad Topľou, aby sa presvedčil, že sa na mieste nenachádza ostražba budovy, a potom vypáčil uzamknutý samoobslužný pult na boxe č. 2 samoobslužnej Autoumyvárne Eurowash.sk na ulici Boženy Němcovej č. 1157 vo Vranove nad Topľou za pomoci páčidla, ktoré si priniesol so sebou, odkiaľ odcudzil mince z kovovej nádoby na to určenej, prešiel k uzamknutému samoobslužnému pultu na boxe č. 3, ktorý za pomoci páčidla vypáčil, odkiaľ odcudzil mince z kovovej nádoby na to určenej, čím týmto konaním pre spoločnosť Kamior, s. r. o., so sídlom na ulici Boženy Němcovej č. 1157, Vranov nad Topľou, IČO: 44 857 209, spôsobil škodu krádežou vo výške 221,00 eur a škodu poškodením vo výške 1.125,58 eur a čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022 uložená pokuta blokovaním na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. 0T/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

7. obžalovaní X. Č. a P. L.

došli v dobe od 20:10 hod. dňa 16. 07. 2022 do 08:00 hod. dňa 17. 07. 2022 k samostatne stojacej budove na sídlisku Juh č. 59/833 vo Vranove nad Topľou, predajného miesta D.. F. O. -Večierka, Z. V.

č. XXXX/XX, Vranov nad Topľou, IČO: 34 900 004, ku vchodu do skladu predajne, kde obžalovaný X. Č. dával pozor, aby upozornil obžalovaného P. L. na prítomnosť iných osôb počas toho, ako sa pokúšal obžalovaný P. L. páčidlom, ktoré mal so sebou, otvoriť dvere vylomením v oblasti uzamykacej časti, čím poškodil vyhnutím plastovú časť vonkajších dverí, ako aj časť fasády budovy a takto sa pokúsil prekonať riadne uzamknuté dvere do skladu, kde sa nachádzal rôzny tovar predajne, čím týmto konaním pre D.. F. O. - Večierka, Z. V. č. XXXX/XX, Vranov nad Topľou, IČO: 34 900 004, spôsobili iba nepatrnú škodu poškodením a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022, uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. OT/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

8. obžalovaní X. Č. a P. L.

obžalovaný X. Č. s inou osobou, v presne nezistenej dobe, po tme, najneskoršie do dňa 18. 07. 2022, po predchádzajúcej spoločnej dohode, sa vlámali do dvora a následne aj do rodinného domu bez súpisného čísla, nachádzajúceho sa na ul. B. Z. vo Vranove n. T., na parcela č. XXXX/X a to tak, že iná osoba presne nezisteným spôsobom a predmetom odstránila reťaz s visiacim zámkom z bránky oplotenia domu, ktorou bola bránka uzamknutá, následne obaja vošli do dvora, prešli k dvom vchodovým dverám do domu, jedny vedúce na prízemie a druhé na poschodie domu, kde iná osoba presne nezisteným spôsobom a predmetom obidvoje tieto dvere v oblasti zámkov vylomila a takto sa obaja dostali do vnútra domu, odkiaľ z rôznych miestností odcudzili rôzne náradie, vybavenie a zariadenie domu, ako aj v spálni poškodili manželskú posteľ, následne si odcudzené veci naložili do drôteného nákupného vozíka a takto ich previezli do neďalekého trvalého bydliska obžalovaného X. Č., do garáže rodinného domu, súpisné č. XXXX/XX, kde si odcudzené veci podelili, obžalovaný X. Č. si niektoré nechal u seba v garáži, resp. v dome vo svojej izbe a iná osoba si niektoré veci v taške na bicykli odviezla na neznáme miesto; následne na druhý deň, po tme, po predchádzajúcej spoločnej dohode obžalovaní X. Č. a P. L. prišli do uvedeného domu znova v úmysle odcudziť plynový kotol a to tak, že už cez otvorenú bránku a vylomené vchodové dvere vošli do domu, odkiaľ z miestnosti na poschodí domu odcudzili voľne položený plynový závesný kotol zn. Protherm 32 kW, tento odniesli opäť do neďalekého trvalého bydliska obžalovaného X. Č., do garáže rodinného domu súpisné č. XXXX/XX a následne kotol za presne nezistenú cenu odpredali K. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. Z. XXXX/XX, Vranov nad Topľou; následne, asi o dva dni, opäť po tme a po predchádzajúcej spoločnej dohode obžalovaní X. Č. a P. L. prišli do uvedeného domu znova v úmysle odcudziť z neho sedačku, opäť tým istým spôsobom vošli do domu už cez otvorenú bránku a vylomené vchodové dvere a z miestnosti na poschodí domu spoločne vyniesli sedačku, ktorú naložili do červenej dodávky zn. Iveco L., ev. č. V-XXXDA, K. O., ktorého si predtým obžalovaný X. Č. objednal na odvoz nejakých vecí a spoločne ju odviezli do K., kde ju za 200,00 eur odpredali F. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. F. XXXX/X, F., t. č. bytom K. XXX, okr. Michalovce a tak týmto svojim konaním pre poškodeného F. L., nar. XX. XX. XXXX s manželkou D. L., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom A. XX, okr. Vranov n. T., spôsobili škodu odcudzením vecí najmenej vo výške 2.452,00 eur a poškodením zariadenia domu vo výške cca 185,00 eur a obžalovaný P. L. čin spáchal po tom, čo mu bola policajtom PMJ PZ v Prešove za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 09. 05. 2022, v blokovom konaní dňa 09. 05. 2022 uložená pokuta blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 22 00157775 vo výške 30,00 eur a čin spáchal, hoci bol Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 02. 07. 2022, sp. zn. OT/110/2022, právoplatnom dňa 02. 07. 2022, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

9. obžalovaný X. Č.

spoločne s inou osobou, dňa 22. 05. 2022, v čase o cca 03:27 hod., presne nezisteným spôsobom prekonalí oplotenie predajne potravín ILaS na ul. Čemernianskej č. 660/1 vo Vranove nad Topľou, následne prešli k bočnej strane budovy a tam iná osoba páčidlom, čo si priniesli so sebou, odstránila visiacy zámok z kovovej mreže zabezpečujúcej bočné vstupné dvere do skladových priestorov predajne a následne páčidlom vypáčila aj vstupné dvere do skladových priestorov predajne, cez ktoré vošli do

vstupnej chodby, odkiaľ následne prešli na predajnú plochu predajne, odkiaľ zo stojanu pri pokladni odcudzili rôzne druhy cigariet a tabakov, z regálov rôzne druhy alkoholu, všetko v celkovej hodnote 1.986,78 eur a z pokladne za pultom odcudzili finančnú hotovosť vo výške 239,99 eur, čím takto pre spoločnosť Blanche Trade, s. r. o., so sídlom Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO: 46 660 381, spôsobili celkovú škodu krádežou vo výške 2.226,77 eur a škodu poškodením spôsobili nepatrnú,

10. obžalovaný X. Č.

spoločne s inou osobou, dňa 15. 06. 2022, v čase o cca 02:58 hod., po prechádzajúcej vzájomnej dohode prišli na prenajatom osobnom motorovom vozidle zn. VW K.-C., modrej metalízy, ev. č. V-XXXDF, ktoré šoférovala a mala prenajatá iná osoba, k predajni COOP Jednota v obci Matiaška č. 53, okr. Vranov n. T., kde po vystúpení z vozidla prešli k bielym plastovým dverám vedúcim do skladových priestorov predajne, ktoré iná osoba páčidlom vylomila, následkom čoho sa spustila siréna zvukového signalizačného zariadenia, obžalovaný X. Č. a iná osoba sa zľakli, nastúpili do prenajatého vozidla a na krátko z miesta ušli, ale následne sa na miesto vrátili, vozidlo zaparkovali za predajňou COOP Jednota, na kopci pri kostole a cintoríne, odkiaľ objekt pozorovali a vo chvíli, kedy sa pri predajni nikto nenachádzal, zišli pešo k predajni, do ktorej vošli cez dvere, ktoré predtým vypáčili, iná osoba skrutkovačom znefunkčnila sirénu zvukového signalizačného zariadenia a následne obžalovaný X. Č. a iná osoba do plastových vriec si nahádzali rôzny tovar a to cigarety, pracie prášky, žuvačky, baterky, čokolády, keksy a iné a tiež z pokladne aj finančnú hotovosť vo výške 32,89 eur, všetky veci, aj finančnú hotovosť takto odcudzili a odniesli si ju k zaparkovanému vozidlu na kopci za predajňou, odkiaľ aj s odcudzenými vecami na vozidle odišli niekde do lesa, kde si veci podelili, čím takto pre poškodeného COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, Námestie slobody 79, 093 01 Vranov n. T., IČO: 31 737 200, spôsobili škodu krádežou vo výške 2.796,75 eur a poškodením dverí a sirény zvukového signalizačného zariadenia vo výške 187,38 eur, teda celkovú škodu vo výške 3.017,02 eur,

11. obžalovaný X. Č.

spoločne s inou osobou, dňa 13. 06. 2022, v čase o cca 03:27 hod., prišli k predajni potravín ILaS na ul. Čemernianskej č. 660/1 vo Vranove n. T. - Čemerné, preskočili bočné oplotenie pri budove, prišli k zadnému vchodu do skladových priestorov predajne a tam nezisteným predmetom v oblasti zámku vypáčili biele plastové dvere, cez ktoré sa dostali do priestorov skladu a odtiaľ následne cez ďalšie dvere prešli na predajnú plochu, odkiaľ z priestoru pokladničného pultu odcudzili z pokladnice finančnú hotovosť vo výške 72,10 eur, z regálu nad pokladňou a ostatnej predajnej plochy odcudzili rôzne druhy cigariet a tabakov, alkohol, žuvačky a iný tovar v celkovej hodnote 1.151,43 eur, čím takto pre spoločnosť Blanche Trade, s. r. o., so sídlom Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO 46 660 381, spôsobil škodu krádežou vo výške 1.223,53 eur a škodu poškodením spôsobili nepatrnú,

t e d a

Obžalovaný P. L.:

- v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 8/ si spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spôsobil ním väčšiu škodu a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

- v bode 6/ si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

- v bode 7/ spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojit' cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich

dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, ale nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- v bodoch 1/ 2/, 3/, 4/ 5/, 8/ spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

- v bode 6/ poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

- v bode 8/ spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval,

Obžalovaný X. Č.:

- v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 8/, 9/, 10/, 11/ si spoločným konaním prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

- v bode 7/ spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal vlámaním a spôsobí ním väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, ale nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 8/ spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

- v bode 8/ spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l i :

Obžalovaný P. L.

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti ako dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Obžalovaný X. Č.

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný P. L.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľom X. Č., nar. XX. XX. XXXX vo V. Z. K., trvale bytom B. Z.F. XXXX/XX, Vranov nad Topľou, toho času v Ústave na výkon väzby Košice.

Obžalovaný X. Č.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona, v nadväznosti na § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľom P. L., nar. XX. XX. XXXX vo V. Z. K., trvale bytom O.Š. Z. K. bez prihlásenia, toho času v Ústave na výkon väzby Košice.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, zo dňa 04. 04. 2023, sp. zn. 5T/14/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 04. 2023, ktorým bol obžalovanému podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu podmienene odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, s uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, § 287 ods. 1 Trestného poriadku, spočívajúcej v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobnú škodu a to Q. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Vranov nad Topľou, Q. D.. č. XX vo výške 751,93 eur a P. T. X., nar. XX. XX. XXXX v K. Z. B., trvale bytom Košice, Z. H. č. XX, vo výške 92,63 eur, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní P. L. a X. Č. p o v i n n í spoločne a nerozdielne z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodeným:

a/ IWIN TRADE, spol. s r. o., so sídlom Budovateľská ulica č. 1285, Vranov nad Topľou, IČO: 45 448 078, sumu 1.141,36 eur (tisícstoštyridsaťjeden eur a tridsaťšesť eurocentov).

b/ Kamior, s. r. o., so sídlom na ulici Boženy Němcovej č. 1157, Vranov nad Topľou, IČO: 44 857 209, sumu 4.267,00 eur (štyritisíc dvestošesťdesiatsedem eur).

c/ STEKO, s. r. o., so sídlom na Toplianskej ulici č. 2725/2, Vranov nad Topľou, IČO: 44 503 806, zast. D.. J. B.A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou, sumu 12,00 eur (dvanásť eur).

d/ COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, so sídlom Námestie slobody č. 79, Vranov nad Topľou, IČO: 31 737 200, sumu 677,49 eur (šesťsto sedemdesiatsedem eur a štyridsaťdeväť eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný P. L.Ň. p o v i n n ý z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenej spoločnosti Kamior, s. r. o., so sídlom na ulici Boženy Němcovej č. 1157, Vranov nad Topľou, IČO: 44 857 209, sumu 1.346,58 eur (tisíc tristoštyridsaťšesť eur a päťdesiatosem eurocentov).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný X. Č.H. p o v i n n ý z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodeným spoločnostiam:

a/ Blanche Trade, s. r. o., so sídlom Strojárska 2740, 069 01 Snina, IČO: 46 660 381, súhrnnú výšku 3.450,30 eur (tritisícštyristopäťdesiat eur a tridsať eurocentov).

b/ COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, so sídlom Námestie slobody č. 79, Vranov nad Topľou IČO: 31 737 200, sumu 1.066,79 eur (tisícšesťdesiatšesť eur a sedemdesiatdeväť eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil oboj obžalovaným a to P. L., ako aj X. Č. urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný P. L. vyhlásil, že je vinný vo vzťahu k skutkom uvedených pod bodmi 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ v spolupáchateľstve s obžalovaným Č., skutku 6/ samostatne, skutku 7/ a 8/ v spolupáchateľstve s obžalovaným Č.. Obžalovaný X. Č. urobil zas vyhlásenie o vine v prípade skutkov uvedených v rozsudku pod bodmi 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 7/ a 8/ v spolupáchateľstve s obžalovaným L. a v skutku 9/, 10/ a 11/ samostatne. Oboja obžalovaní odpovedali na všetky otázky obsiahnuté v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, položené im v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku, kladne a následne prítomné strany navrhli vyhlásenie oboch obžalovaných prijať.

Na nasledujúcom hlavnom pojednávaní pritom súd vyhlásenie obžalovaného P. L. podľa § 257 ods. 7, 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal v prípade skutkov 2/, 3/, 6/, 7/ a 5/ s tým, že dokazovanie ohľadne viny sa ďalej nevykoná s tým, že dokazovanie sa vykoná len ohľadne výroku o treste a výroku o náhrade škody. Súd v prípade tohto obžalovaného teda neprijal jeho vyhlásenie v prípade skutkov 1/, 4/ a 8/ rozsudku, a teda súčasne rozhodol, že riadne dokazovanie ohľadne týchto skutkov sa vykoná. V prípade obžalovaného X. Č. zas súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7, 8 Trestného poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal v prípade skutkov 2/, 3/, 7/, 9/ a 11/, a teda súd rozhodol, že dokazovanie v prípade týchto skutkov ohľadne viny sa nevykoná a vykoná sa len dokazovania ohľadne výroku o treste a výroku o náhrade škody. U tohto obžalovaného pritom súd zas neprijal jeho vyhlásenie v prípade skutkov 1/, 4/, 8/ a 10/, a teda zároveň súd rozhodol, že dokazovanie ohľadne týchto skutkov sa vykoná.

Súd neprijal vyhlásenie oboch obžalovaných o vine v prípade vyššie zmienených skutkov na základe tej skutočnosti, že rozhodujúcim kvalifikačným znakom pri stíhaných trestných činov je výška škody, či už spôsobená odcudzením vecí alebo poškodením cudzieho majetku, pričom od presného určenia výšky tejto škody sa odvíja aj možnosť aplikácie prísnejšieho alebo miernejšieho zákonného ustanovenia pri posudzovaných trestných činov. Teda, aj keď súd na základe výsledkov vykonaného prípravného konania nemal pochybnosti o samotnej vine oboch obžalovaných za spáchané skutky, vzhľadom na nevyhnutnosť správnej právnej kvalifikácie stíhaného protiprávneho konania oboch obžalovaných u tých skutkov obžaloby, vo vzťahu ku ktorým súd neprijal vyhlásenie, súd musel pristúpiť k vykonaniu dokazovania na účely presného ustálenia výšky samotnej škody a to na základe vylúčov jednotlivých poškodených, ako aj oboznámením listinných dôkazov ustaľujúcich výšku škody, či už zo štádia prípravného konania, alebo aj dokumentmi predloženými jednotlivými poškodenými, či vysvetleniami jednotlivými týmito poškodenými až v štádiu súdneho konania. Nemožno opomenúť aj tú skutočnosť, že obhajca obžalovaného P. L. namietal právnu kvalifikáciu skutkov v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ a 7/ rozsudku, avšak nie z dôvodu určenia samotnej výšky škody, ale vzhľadom na tú okolnosť, že protiprávne konanie tohto obžalovaného, podľa názoru obhajoby, nesmerovalo voči viacerým osobám, ale len voči majetku, s tým, že obhajca nesúhlasil predovšetkým s tým kvalifikačným znakom, že v prípade skutkov týkajúcich sa

autoumyvárok, tento obžalovaný neskúmal, či tento majetok patrí jednej alebo viacerým osobám, pričom túto okolnosť zvýrazňovala predovšetkým v súvislosti s právnym posudzovaním stíhaných skutkov.

Na tomto podklade tak súd rozhodol, že u obžalovaného P. L. v prípade skutkov 2/, 3/, 6/, 7/ a 5/ bolo jednoznačne preukázané, že násilným spôsobom tento obžalovaný vnikol, a to za použitie nejakého predmetu, použitého na účely vylomenia mechanizmu zabezpečujúceho daný objekt, buď do autoumyvárok, odkiaľ odcudzil rôzne drobné mince, alebo vnikol do priestorov predajní potravín, odkiaľ odcudzil rôzny tovar, či finančnú hotovosť. Obžalovaný vniknutím, či už do objektov autoumyvárok, alebo do priestorov predajní potravín, zároveň spôsobil škodu aj poškodením rôznych zariadení, či poškodeným tovaru. Nemožno tiež opomenúť tú okolnosť, že súd, pokiaľ by aj v prípade skutkov obžaloby, vo vzťahu ku ktorým súd neprijal vyhlásenie tohto obžalovaného o vine, takisto ustálil vinu obžalovaného, bolo by potrebné následne škodu, v prípade skutkov, u ktorých súd prijal vyhlásenie o vine, sčítať s výškou škody, v prípade tých skutkov, u ktorých súd vzhľadom na vykonané dokazovanie jednoznačne rozhodol o vine, a to či už by išlo o škodu spôsobenú odcudzením, alebo o škodu poškodením cudzieho majetku. Súd pritom pripomína, že v prípade všetkých týchto skutkov bolo už výsledkami dokazovania vykonaného v prípravnom konaní jednoznačne preukázané, že tento obžalovaný sa mal týchto skutkov dopustiť napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a zároveň ich mal spáchať napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch aj odsúdený, a to či už v priestupkovom konaní alebo v konaní na súde, na podklade rozhodnutí, výslovne citovaných v skutkových vetách tohto rozsudku. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný týmto konaním po objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s tým, že právnu kvalifikáciu tohto konania aj podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ako aj podľa ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, bude možné ustáliť až po rozhodnutí súdu o vine v prípade ostatných skutkov, vo vzťahu ku ktorým vykonával súd dokazovanie. Tohto konania sa mal pritom tento obžalovaný dopustiť, a to sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti ako dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň svojim konaním obžalovaný naplnil aj skutkovú podstatu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pričom opätovne k právnemu posúdeniu tohto konania, aj podľa ustanovenia § 245 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, bude možné dospieť až po prípadnom rozhodnutí súdu aj o vine v prípade ostatných skutkov, vo vzťahu ku ktorým vykonával súd dokazovanie a ktoré konanie bude možné podriadiť aj pod právnu kvalifikáciu tohto trestného činu. Ako bude aj nižšie konštatované súdom, v prípade trestných činov krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ako aj trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona, totiž pri určovaní konkrétnej právnej kvalifikácie toho ktorého trestného činu a podriadenia tohto konania pod základnú alebo pod kvalifikovanú skutkovú podstatu toho ktorého trestného činu, bude potrebné výšku spôsobenej škody spôsobenú jednotlivými skutkami spočítať.

Obdobne v prípade obžalovaného X. Č. tak súd rozhodol, že v prípade skutkov 2/, 3/, 7/, 9/ a 11/ bolo jednoznačne preukázané, že násilným spôsobom tento obžalovaný vnikol, a to za použitie nejakého predmetu, použitého na účely vylomenia uzamknutia daného objektu, buď do autoumyvárok, odkiaľ odcudzil rôzne drobné mince, alebo vnikol do priestorov predajní potravín, odkiaľ odcudzil rôzny tovar, či aj finančnú hotovosť. Obžalovaný teda vniknutím, či už do objektov autoumyvárok alebo do priestorov predajní potravín, zároveň spôsobil škodu aj poškodením rôznych zariadení, či poškodeným tovaru. V prípade skutku 7/ bolo takisto preukázané, že sa tento obžalovaný pokúsil vniknúť do predajne potravín, označených ako „Večierka,“ s úmyslom odtiaľ odcudziť nejaký tovar, ale nepodarilo sa mu prekonať uzamknutie týchto priestorov. Nemožno tiež opomenúť tú okolnosť, že súd; pokiaľ by aj v prípade skutkov obžaloby, vo vzťahu ku ktorým súd neprijal vyhlásenie tohto obžalovaného o vine, takisto u nich ustálil vinu tohto obžalovaného; bolo potrebné škodu, v prípade skutkov, u ktorých súd prijal vyhlásenie o vine, sčítať s výškou škody v prípade tých skutkov, u ktorých súd ustálil vinu až vykonaním dokazovaním, a to či už by boli spáchané oboma týmito obžalovanými, alebo len jedným z nich, a teda vzhľadom na vykonané dokazovanie súd mohol jednoznačne ustáliť výšku škody spôsobenej či už odcudzením, alebo poškodením zariadenia. Na základe týchto názorov súdu tak preto súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný týmto konaním po objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s tým, že právnu kvalifikáciu tohto konania aj podľa ustanovenia je možné ustáliť až po rozhodnutí súdu o vine v prípade ostatných skutkov, vo vzťahu ku ktorým vykonával súd dokazovanie. Tohto konania

sa mal tento obžalovaný dopustiť a to sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti ako dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň svojím konaním obžalovaný naplnil aj skutkovú podstatu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, pričom opätovne k právnomu posúdeniu tohto konania aj podľa ustanovenia § 245 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, bude možné dospieť až po rozhodnutí súdu o vine v prípade ostatných skutkov, vo vzťahu ku ktorým vykonával súd dokazovanie. Ako bude teda aj nižšie konštatované súdom, v prípade trestných činov krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ako aj trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona, pri určovaní konkrétnej právnej kvalifikácie toho ktorého trestného činu a podriadenia tohto konania pod základnú alebo pod kvalifikovanú skutkovú podstatu toho ktorého trestného činu, bude potrebné výšku spôsobenej škody spočítať

Obžalovaní sa všetkých vyššie uvedených skutkov dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chceli vyššie uvedeným spôsobom porušiť, alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom.

Obžalovaní sa skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie ohľadne skutkov obžaloby, vo vzťahu ku ktorým súd neprijal vyhlásenie oboch obžalovaných o vine, ako aj vo vzťahu k tým skutkom rozsudku, vo vzťahu ku ktorým prijal vyhlásenie o ich vine, a to len súvisiace s výrokom o treste, s výrokom o náhrade škody, ako aj s prípadným výrokom o ochrannom opatrení. Na hlavnom pojednávaní tak bol vykonaný výsluch obžalovaného P. L., obžalovaného X. Č., svedka D.. A. ako predstaviteľa poškodenej spoločnosti OK - Slovakia s. r. o. (1./ skutok rozsudku), poškodeného D.. B. ako predstaviteľa spoločnosti STEKO s. r. o. (4./ skutok rozsudku), ako aj poškodených F. L. a D. L. ako spoluvlastníkov rodinného domu v prípade skutku 8/ rozsudku, či predstaviteľky poškodenej spoločnosti COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo - P.. D.. I. O., a to ako k skutku 10/ rozsudku, tak aj vo vzťahu k výroku o náhrade škody v prípade skutku 5/ tohto rozsudku. Zároveň boli oboznámené aj výpovede jednotlivých zástupcov poškodených spoločností z prípravného konania a to konkrétne predstaviteľa spoločnosti OK Slovakia - D.. A., ktorý síce bol vypočutý aj priamo na hlavnom pojednávaní, predstaviteľa poškodenej IWIN Trade spol. s. r. o. - D.. E. X.; za spoločnosť KAMIOR, s. r. o. bol zas vypočutý v prípravnom konaní jej zástupca D.. H., ďalší zástupca živnostenského subjektu D.. F. O. - Večierka, ako aj výpoveď predstaviteľov ďalšej poškodenej spoločnosti Blanche Trade s. r. o., svedkyne P., ako aj D.. F.. Š.. Na návrh obhajcu obžalovaného P. L. boli vo veci priamo v konaní pred súdom vypočutí aj svedkovia K. O. a P. L. a neskôr boli oboznámené aj svedecké výpovede jednotlivých svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní a to svedkov X. Č., J. L., F. O., F. K., F. G. a Q. A.. Zároveň boli oboznámené aj viaceré znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu PZ, zabezpečené takisto v rámci prípravného konania; pričom stranám v konaní boli takisto priamo na hlavnom pojednávaní predložené aj vecné dôkazy a to konkrétne jeden kus šraubováka a jeden kus kovovej tyče. Zároveň boli prečítané aj početné listinné dôkazy a boli aj oboznámené viaceré spisy, či už tunajšieho súdu alebo iných súdov na oboch obžalovaných, na základe čoho mal súd skutkový stav za preukázaný tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný P. L. vo vzťahu k skutku 1/ rozsudku uviedol, že na vykradnutí autoumyváčky na Sídlišku Okulku sa vopred dohodli spoločne s obžalovaným X. Č.. Obžalovaný Č. privolať taxík, ktorý ich odviezol na miesto spáchania skutku, pričom tento obžalovaný dával pozor a obžalovaný X. Č. zas rozbil box. V uvedenom boxe boli nejaké mince a to približne v sume 100,00 eur, aj keď konkrétnu sumu títo obžalovaní priamo na mieste spáchania skutku nezráтали. Tento obžalovaný ešte doplnil, že predmetný box vylomili prostredníctvom šraubováka. Po odcudzení finančnej hotovosti, obaja obžalovaní nasadli do taxíka a odišli preč, smerom na stanicu. Svoju výpoveď obžalovaný ešte spresnil, že odcudzenú hotovosť si rozdelili a to na polovicu, ale až vtedy, keď vykradli všetky autoumyváčky. Tento obžalovaný ešte doplnil, že túto autoumyváčku poznal obžalovaný Č. a on sám nemal vedomosť o tom, kto bol vlastníkom tejto autoumyváčky. V prípade skutku 4/ rozsudku, pričom obžalovaný pripustil, že to mohlo byť v taký deň, ako to bolo uvedené v obžalobe, teda dňa 15. júla 2022, sa opätovne obaja obžalovaní vopred dohodli na vykradnutí nejakých autoumyvárok. Peši sa tak spoločne s druhým obžalovaným dopravili k obchodnému domu TESCO, avšak nenachádzali sa tam autoumyváčky, ale boli tam vysávače. Obaja obžalovaní teda rozbili vysávač skrutkovačom a to konkrétne taký malý box vyrobený zo železa. Opätovne tento obžalovaný mal dávať pozor a obžalovaný Č. rozbil skrutkovačom tento vysávač. Tento obžalovaný potvrdil, že z tohto vysávača zobrali sumu asi 10,00 eur, avšak túto finančnú hotovosť

si ponechal len obžalovaný X. Č. a s touto sa už nerozdelili. Na rozdiel od predchádzajúceho skutku, však tento obžalovaný tvrdil, že pri náhodnom prechádzaní okolo tohto vysávača, sa spontánne rozhodli ho vykradnúť. K skutku 8/ tohto rozsudku, zas tento obžalovaný uviedol, že v garáži rodinného domu u obžalovaného X. Č. sa vopred dohodli na tom, že pôjdu vykradnúť tento rodinný dom. Najprv do uvedeného rodinného domu teda odišiel obžalovaný X. Č. spoločne s V. X., avšak bez tohto obžalovaného, keďže on ostal v garáži. Následne na to obžalovaný Č. s V. X.. prišiel s nákupným vozíkom, ktorý bol naložený s vecami. Tento obžalovaný si pritom všimol v tomto nákupnom vozíku čiernu bedňu, nejaké slúchadlá a nejaký čierny televízny prijímač s tým, že niektoré veci si ponechal obžalovaný Č. v garáži a to bedňu a televízny prijímač. Osoba V. X.. si zobrala slúchadlá, ktoré do garáže obžalovaného Č. dopravil na bicykli, a to na tomto bicykli, aj keď tento obžalovaný nevedel bližšie uviesť, či osoba V. X.. si zobrala aj nejaké ďalšie veci a odišla z rodinného domu obžalovaného X. Č. preč. Následne už obaja títo obžalovaní spoločne opätovne odišli do rodinného domu s tým, že vstupná brána bola už otvorená a otvorené boli aj vchodové dvere. Obžalovaný L. ďalej vypovedal, že z rodinného domu poškodených L. odcudzili kotol, ako aj sedačku, a trval na tom, že ďalšie predmety z tohto rodinného domu neukradol. Ďalej tento obžalovaný uviedol, že sedačku predali do K. a kotol predali svedkovi K. O., a to konkrétne obžalovaný X. Č. za sumu 50,00 eur, čoho bol tento obžalovaný aj osobne prítomný. Sedačku zas obžalovaný Č. predal svedkovi F. G. z K. za sumu 200,00 eur s tým, že túto sumu si rozdelili na polovicu. Predmetnú sedačku mali pritom odviezť svedkovi G. do K.Ď. na červenej dodávke svedka O.. Obžalovaný aj ďalej opísal, že plynový kotol bol zabalený vo veľkej krabici a v tejto krabici ho zobrali do garáže obžalovaného Č. s tým, že tento kotol predali svedkovi O. na druhý deň. Peniaze si, podľa tvrdenia tohto obžalovaného, ponechal iba obžalovaný Č.. Pokiaľ ide o sedačku, tak s týmito peniazmi sa obaja obžalovaní rozdelili na polovicu, teda každý dostal po 100,00 eur. Ďalej tento obžalovaný tvrdil, že odcudzené veci, okrem kotla, predali hneď v ten večer, ako ich ukradli z tohto rodinného domu. Ďalej tento obžalovaný opísal, že predmetný rodinný dom mal dve poschodia, pričom obaja obžalovaní ukradli veci z prvého poschodia a to konkrétne kotol, ako aj sedačku, ktorú zniesli dole. Tento obžalovaný ďalej poprel, že by z rodinného domu ukradol nejaké náradie, benzínovú kosačku, detský kočiar, flexibrúsku a vítačku, televízny prijímač, práčku, videoprojektor, notebook zn. Accer, klávesy, či varhany zn. Cassio, pár reproduktorov k televíznemu prijímaču, bluetooth reproduktor, sadu hrncov, rýchlovarnú kanvicu, vysávač, sivý kôš na prádlo, strieborný hrniec, dva kusy chromovaných nožičiek na sedačku, rolka farby, sušené mlieko, plastový odpadkový kôš, striebornú pokrievku na hrniec, osobnú váhu, žehličku na vlasy, mlynček na mäso, čiernu tašku na videoprojektor, ani plastový box s náradím. Tento obžalovaný sa vyjadril ešte k súdnym potrestaniam, ako aj priestupkovým postihnutiam. Obžalovaný ďalej ešte poprel, že by samostatne, alebo prípadne spoločne s obžalovaným Č. aspoň čiastočne nahradil spôsobenú škodu niektorým z poškodeným.

Obžalovaný Č. zas v konaní pred súdom vo veci samej odmietol vypovedať, a vyjadril sa len k svojim priestupkovým postihnutiam, k súdnym potrestaniam, ako aj k prebiehajúcim trestným konaniam.

Z výpovede svedka - poškodeného OK Slovakia s. r. o. - D.. H. A. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že prítomný skutku nebol. To, že došlo k poškodeniu jeho autoumyvárky, zistil na ďalší deň, pričom nevedel uviesť presný dátum, ale pripustil, že to mohlo byť tak, ako je to uvedené v obžalobe, teda 07. 07. 2022 ráno, asi okolo 08:00 hod. Videl, že boli násilne otvorené dvierka na samoobslužnom boxe, na ovládacom boxe. Vo vnútri tohto boxu sa nachádza nádoba, do ktorej sa vkladajú mince a táto bolo odcudzená. K spôsobenej výške škody sa vyjadril, že to bolo málo a to z toho dôvodu, že vždy vo večerných hodinách okolo 18:00 hod. - 19:00 hod. vyberá tržbu. V nočných hodinách mali tržbu len do 10,00 eur, viac to nebolo. Okrem odcudzenej tržby im žiadna iná škoda spôsobená nebola. Náhradu škody si na hlavnom pojednávaní neuplatnil. Na otázku, aby sa bližšie vyjadril k poškodeniu tej nádoby na mince a akým spôsobom ustálil hodnotu poškodenia na sumu približne 200,00 eur, ako uvádzal v prípravnom konaní, svedok odpovedal, že túto sumu okolo 200,00 eur ustálila spoločnosť Z.. Uviedol, že táto autoumyvárka funguje aj bez mincovníka, a preto ani nekúpil nový mincovník. Po predložení faktúry spoločnosti Z., na ktorej je hodnota tejto nádoby ustálená na sumu 122,40 eur, svedok pripustil, že sa možno v prípravnom konaní pomýlil a teda hodnota tohto boxu na mince je 122,40 eur.

Svedok - poškodený STEKO s. r. o. - D.. J. B. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k skutočnosti, ako sa dozvedel o poškodení vysávača aj tepovača, keď uviedol, že mu túto skutočnosť oznámili ráno zamestnanci, nevedel uviesť presný dátum, ale mohlo to byť vtedy, ako to bolo uvedené v obžalobe, teda okolo 15. 06. 2022. Ráno mu zamestnanci oznámili, že boli vylomené, vypáčené dvierka na vysávači, ako aj na tepovači. Túto skutočnosť oznámil ako policii, tak aj nahlásil ako poistnú udalosť.

Príslušná poisťovňa však neuznala poistnú udalosť. Z toho dôvodu sa rozhodol, že si tieto vrátka opraví svojpomocne. Zistil totižto, že dodacia lehota na opravu tohto poškodenia je 6-7 týždňov a z toho dôvodu sa rozhodol, že ju opraví svojpomocne. Ak by si ich dali opraviť, hodnota opravy by bola približne okolo 1.400,00 eur. Hodnota opravy na jednom zariadení by bola približne okolo 700,00 eur a na druhom zariadení, ktorý je obdobného charakteru, by bola tiež približne okolo 700,00 eur. Predbežné vyčíslenie opravy predložil v prípravnom konaní. Tento dodávateľ totižto dal oceniť náklady tejto opravy inej konkrétnej firme, ktoré vykonávala takéto opravy. Po predložení tohto vyčíslenia svedkovi, v ktorom je uvedený, že hodnota opravy týchto zariadení bola ustálená na sumu 775,00 eur u tepovača a na sumu 815,00 eur u vysávača, teda spolu vo výške 1.590,00 eur, potvrdil, že toto vyčíslenie predložil v prípravnom konaní on. Poukázal na to, že na týchto zariadeniach sú nerezové dvierka a teda náklady opravy sú vysoké. Dodal, že do hodnoty opravy by sa museli zaradiť aj náklady dopravy, keďže tieto zariadenia sa opravujú u dodávateľa so sídlom v Talianskej republike. Preto si ani neuplatňoval škodu v tomto konaní, pokiaľ sa týka poškodenia tohto zariadenia. Reálne bola spôsobená škoda vo výške 12,00 eur a to odcudzením finančnej hotovosti a túto škodu si v tomto konaní aj uplatnil.

Z výpovede poškodeného F. L. na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že pripustil spáchanie skutku v ten deň, ako je to uvedené v obžalobe, teda 18. 07. 2022. Uviedol, že s manželkou, poškodenou D. L., prišli akurát z Veľkej Británie a našli vylomené dvere do rodinného domu. Boli pritom otvorené vrátka, ako aj kladka, ako aj vchodové dvere do rodinného domu, pričom hodnotu poškodenia vchodových dverí odhadol na sumu 100,00 eur. Z prvých dvoch poschodí im mali byť odcudzené jednotlivé veci. Plynový kotol zn. Protherm 30 kw, ku ktorému predložil súdu nadobúdací doklad, s tým, že pôvodne zaplatili sumu 1.302,00 eur, avšak neskôr kúpili výkonnejší kotol a doplatili sumu 220,00 eur. Z tohto dôvodu celková hodnota kotla je vo výške 1.522,00 eur. Takisto kúpili práčku, o čom takisto predložil doklad a to v hodnote 398,00 eur. Uviedol ďalej, že im bolo odcudzené nejaké sviatočné oblečenie v hodnote 300,00 eur, ukradnutý bol aj projektor v hodnote 450 až 500 libier. Poukázal na to, že doklad od videoprojektora našiel u obžalovaného Č.. Takisto im bolo odcudzené náradie - jedna vŕtačka, jedna flexibrúska a jeden krovinorez dvojročný. Všetko toto náradie bolo v hodnote okolo 200,00 eur. Tiež bol odcudzený detský kočiar - bugina, pričom uviedol, že nadobúdací doklad k nemu asi nebude mať žiaden. Najprv sa domnieval, že tento kočiar by mal mať hodnotu 20,00 eur, ale od manželky sa dozvedel, že jeho hodnota by mala byť okolo 150,00 eur. Neskôr im sestra obžalovaného Č. - X. Č. oznámila, že tento kočiar videla na ich dvore. Došlo aj k odcudzeniu vysávača, hrcov, rýchlovarnej kanvice, reproduktorov buď k PC alebo k televízoru, ktoré našiel u obžalovaného Č. v garáži. Odcudzené boli aj varhany a tieto, ako neskôr zistil, boli ponúkané na predaj samotným obžalovaným na jeho facebookovej stránke a to spolu s notebookom zn. Acer. Obidva tieto predmety im však boli vrátené. Boli im takisto odcudzené aj sedačky v počte troch kusov a to trojka, dvojka a dvojka. Tieto sedačky boli čierno-bielej farby a boli im vrátené.. Zároveň bola odcudzená aj smetná nádoba 120 l a táto im nebola vrátená. Tiež im bol odcudzený elektrický ohrievač stavebný v hodnote 100,00 eur, televízny prijímač, ktorý však mal len hodnotu okolo 100,00 eur. Za tento televízny prijímač musel zaplatiť 50,00 eur a kúpil ho od F. Q.. Poškodená bola manželská posteľ, ktorú opravil svojpomocne a náklady opravy ohodnotil na sumu 100,00 eur. Uviedol, že v prípade tejto postele išlo o starožitnosť. Táto starožitná posteľ bola rozobratá, teda z časti odmontovaná, ako keby chceli túto posteľ páchatelia preniesť za účelom predaja. Neboli z tejto postele odcudzené žiadne súčiastky. Skonštatoval, že hodnota poškodením teda vznikla v podstate len na poškodení vchodových dverí v hodnote okolo 100,00 eur. Hodnota odcudzených vecí bola, ako uviedol v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní, teda vo výške 4.175,00 eur. Od tejto hodnoty je potrebné odpočítať hodnotu vrátených vecí. Vrátené nebolo náradie, práčka, projektor, ohrievač, oblečenie, odpadkový kôš. Hodnotu odcudzených vecí si pri svojej výpovedi vyčíslil na sumu okolo 1.500,00 eur. Uviedol, že nárok na náhradu škody si však v tomto konaní nebude uplatňovať. A pokiaľ ide o hodnotu poškodených vchodových dverí vo výške okolo 100,00 eur, túto škodu si tiež nebude uplatňovať. Po oboznámení sa poškodeného s uznesením o vrátení vecí (č. l. 582 - 583) tento svedok - poškodený potvrdil, že im bol odcudzený plastový box s náradím, ktorý našiel priamo u obžalovaného Č., čierna taška na videoprojektor, červený mlynček na cesto, žehlička na vlasy, osobná váha bielej farby - digitálna, strieborná pokrievka na hrniec, plastový odpadkový kôš čiernej farby s čierno-tyrkysovým vrchnákom. Poukázal na to, že išlo o detský kôš. Ďalej opakovane spomenul rýchlovarnú kanvicu, ako aj sušené mlieko Compalan original, ktoré bolo kúpené v Anglicku, išlo čisto o anglický výrobok na účely detskej stravy, ako aj už spomínaný notebook zn. Acer. Takisto im bola odcudzená roľka, používaná ako ochranná fólia na vodu, použitá farba, chrómové nožičky na sedačku, strieborný hrniec, sivý kôš na prádlo. Takisto, ako vo svojej výpovedi už spomínal, aj elektronické klávesy a reproduktory čiernej farby s kabelážou. K záveru, že tieto veci mohli byť odcudzené obžalovaným Č., dospel tak, že keď

zistil, že bolo rozbité zariadenie v ich rodinnom dome, tak zisťoval, či niektoré odcudzené predmety sa nenachádzajú na predaj. Vtedy na facebookovej stránke obžalovaného zistil, že ponúka na predaj varhany, ako aj notebook zn. Acer. A aj predtým si všimol, že pred rodinným domom tohto obžalovaného sa zdržiavajú príslušníci PZ a teda sa domnieval, že tento obžalovaný pácha asi nejakú trestnú činnosť, pričom išlo čisto o náhodu. Na otázku, či z dôvodu, že osobe, od ktorej opätovne odkúpil televízny prijímač v hodnote 50,00 eur, či si neuplatňuje nárok na náhradu škody v hodnote rozdielu vo výške 50,00 eur, svedok uviedol, že si tento nárok neuplatňuje. Pokiaľ sa týka kotla, za tento zaplatil svedkovi O. sumu 100,00 eur.

Poškodená D. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď s poškodeným F. L. pricestovali z Anglicka na územie Slovenskej republiky, tak zistili, že boli otvorené vchodové dvere ich domu a keď vošli dnu, videli všetky veci porozhadzované. Chýbali im sedačky, chýbal detský kočiar pre dospelých, takisto im bol odcudzený vysávač značky Kärcher, práčka, projektory. Nepamätala si už na ďalšie veci, ale spomenula si, že im malo byť odcudzené aj sviatočné oblečenie na svadbu a napríklad aj obliečky. Uviedla tiež, že bol odcudzený aj televízny prijímač, ako aj kotel, takisto bol odcudzený smetný kôš a to veľký odpadkový kôš. Nevedela však uviesť hodnotu týchto vecí. Vysávač mal však hodnotu 70,00 eur a projektor bol kupovaný v Anglicku za sumu 550 libier. K závesnému kotlu a práčke predložila nadobúdacie doklady. Detský kočiar bol kúpený za sumu 170,00 eur. Hodnotu iných vecí nevedela ďalej uviesť, avšak celková suma odcudzených vecí bola, ako uviedol aj jej manžel - poškodený L., okolo 4.000,00 eur. K poškodeným predmetom sa vyjadrila, že bola poškodená manželská posteľ, bola rozobratá jedna strana, ale túto posteľ opravil manžel. Hodnotu poškodenia tohto predmetu nevedela uviesť. Boli poškodené tiež oboje vchodové dvere, priamo do rodinného domu, boli poškodené pritom oboje vchodové dvere, ako vedúce na poschodie, tak aj vedúce na prízemie. Vonkajšia brána nebola poškodená. Uviedla, že manžel musel kúpiť jedny vchodové dvere. Nevedela uviesť hodnotu tých nových vchodových dverí. Potvrdila, že im bol vrátený televízny prijímač, kotel a tri kusy čierno-bielych kožených sedačiek, takisto notebook zn. Acer, dvojce reproduktory, pri ktorých nevedela uviesť k čomu. Z kuchyne im boli odcudzené hrnce, ako aj rýchlovarná kanvica. Pokiaľ ide o koše, uviedla, že im bol vrátený jeden malý, ktorý používajú na toailete, jeden na prádlo a tretí, smetný kôš na odpad, im nebol vrátený. Takisto im vymenovala aj elektrické náradie, ktoré im bolo odcudzené a to veľký ohrievač, vŕtačka a iné veci slúžiace na domáce kutilstvo. Po oboznámení tejto svedkyne - poškodenej s uznesením o vrátení vecí, táto sa vyjadrila, že bol odcudzený sivý kôš na prádlo, hrnce, ktoré už spomínala, pričom na chrómované nožičky na sedačku si nespomínala, ako ani na použitú farbu vo vaničke, či na rolku. Potvrdila, že sušené mlieko im bolo odcudzené, na osobnú váhu si taktiež nepamätala. Takisto im bola odcudzená žehlička. Nepamätala si, či im bol odcudzený červený mlynček na cesto, ani na plastový box s náradím. K plastovému odpadkovému košu s čierno-tyrkysovým vrchnákom uviedla, že ten používajú na toailete a nejde o detský kôš.

Zástupkyňa poškodeného COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo - P. D. I. O. ku skutku v bode 10/, ktorý sa mal stať 15. 06. 2022 v obci Matiaška, uviedla, že nemá o jeho priebehu vedomosť. Vlámanie do predajne COOP Jednota v obci Matiaška jej oznámila asi svedkyňa Ď., Ako v iných prípadoch, aj v tomto bola nariadená inventúra. Na základe tejto inventúry bola určená hodnota odcudzeného tovaru v hodnote 2.796,75 eur a to v predajnej cene. Odcudzená finančná hotovosť bola v sume 32,80 eur. Celková výška škody bola 2.829,64 eur. Poistná udalosť bola uplatnená u poisťovni A., ktorá ich spoločnosti uhradila poistné plnenie v sume 1.950,23 eur. Z tohto dôvodu si v tomto konaní uplatňujú škodu pozostávajúcu z rozdielu v sume 1.066,79 eur. Škoda doposiaľ uhradená nebola a v takejto výške si uplatnila škodu v tomto konaní. K oboznámenú listinnému dôkazu, v ktorom si poškodená COOP Jednota uplatnila aj poškodenie majetku - opravy vo vlastnej rézii vo výške 187,38 eur, táto svedkyňa uviedla, že išlo o náklady opravy za dvere, avšak táto suma bola zahrnutá v celkovej sume 3.017,02 eur a táto škoda im bola čiastočne uhradená z poistného plnenia. Teda v celkovom uplatnenom nároku na náhradu škody vo výške 1.066,79 eur sú zahrnuté aj náklady vo výške 187,38 eur. Po predložení listinných dôkazov z č. I. 900-917, vrátené inventúrneho súpisu, bola svedkyňa vyzvaná na vyjadrenie sa, na základe akých skutočností bola ustálená hodnota tovaru na sumu 2.796,75 eur, k čomu svedkyňa uviedla, že táto inventúra sa vykonáva väčšinou v intervale raz do roka a pri tejto inventúre sa zisťuje stav od poslednej inventúry do stavu zásob tovaru do doby krádeže. Nevedela však uviesť, či v tomto období došlo k nejakej inej krádeži v danom objekte potravín. K skutku 5/ k spôsobenej škode táto zástupkyňa poškodeného uviedla, že v prípade tohto skutku im bola spôsobená škoda na tovare v sume 271,48 eur, táto škoda pozostáva iba z hodnoty odcudzených cigariet a v tomto prípade sa vykonala inventúra iba na cigarety. Takisto bola spôsobená škoda na vstupných dverách vo výške

2.310,12 eur. Celková hodnota bola v sume 2.581,60 eur. Poisťovňa A. im uhradila sumu 1.904,11 eur s tým, že škoda, ktorú si uplatňujú v tomto konaní, je vo výške 677,49 eur. Po predložení listinných dôkazov z č. I. 918-928, svedkyňa potvrdila, že na vstupných dverách bola spôsobená škoda tak, ako bola vyčíslená na faktúre vo výške 2.310,12 eur. Na náhradu škody v prípade skutku 5/ navrhla zaviazat' oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne a v prípade skutku 10/ obžalovaného X. Č..

Svedok K. O. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že raz ho obžalovaný Č. požiadal o prevoz nejakých vecí. Povedal, že cez deň nemôže, že sa to pokúsi zariadiť, aby to bolo poobede. Keďže bol v práci a prišiel až večer, tak vtedy povedal obžalovanému, že môže uskutočniť prevoz. Najprv sa s obžalovaným dohodol tak, že tie veci budú uložené u obžalovaného Č., ale potom sa zmenila adresa, odkiaľ budú prevezené veci. Najprv mal prísť k obžalovanému Č. na ulicu B. Z., avšak keď prišiel domov, tak mu obžalovaný Č. povedal, že má prísť na vedľajšiu adresu. Svedok sa tam dostavil na červenej dodávke značky IVECO L., ŠPZ V.-XXX L., prišiel na dvor, otvoril korbu a zaparkoval vedľa domu, na čo odišiel domov. O pol hodiny mu bolo povedané obžalovaným Č., že majú naložené, zatvoril preto korbu, sadol do auta a všetci traja, teda on, obžalovaný Č. a obžalovaný L. odišli do obce K.. Poukázal na to, že nevie uviesť, čo konkrétne bolo naložené vo vozidle, keďže už bola tma, bolo okolo deviatej hodiny, s tým, že keď prišli do obce K., bola už tma. V obci K. zaparkovali asi pri druhom alebo treťom dome a to od vjazdu do tejto obce, nacúvali do dvora, otvorili korbu a on opätovne nasadol do dodávky. Nevedel teda uviesť, čo presne robili obžalovaní s nejakou inou osobou. Z dodávky obžalovaní niečo vybrali, pravdepodobne nejaký veľký čierny gauč. Ten majiteľ domu vyšiel z domu, tento svedok bol vpredu, a potom sadol do dodávky. Vôbec sa nezaujímal, čo robili obžalovaní s tým majiteľom domu. V tejto súvislosti poukázal na to, že častokrát ho volajú kamaráti, aby im prenášal nejaké veci. Raz tohto svedka navštívil poškodený F. L. a povedal mu, že má jeho kotol. Nevedel, odkiaľ mal takú vedomosť tento poškodený, nevedel uviesť, od koho to zistil. Potvrdil, že videl výrobné číslo tohto kotla, ktoré bolo uvedené na nejakom doklade a sedelo s výrobným číslom kotla, ktorý mal u seba. Poškodený F. L. mu poskytol sumu 100,00 eur a svedok mu vrátil tento kotol. Uviedol, že kotol mu obžalovaný L. predal skôr. Obžalovaný L. priniesol kotol, vyzeral ako nový, dohodli sa na cene okolo 300,00 eur, či 400,00 eur. Z tohto dôvodu kotol od obžalovaného kúpil. Žiadne doklady mu však obžalovaný nedal. Potom však za ním prišiel poškodený F. L., ktorý od neho žiadal naspäť tento kotol. Poškodený F. L. mu však vrátil len sumu 100,00 eur, teda mu nevrátil celú sumu, ale svedkovi povedal, že mu dá aspoň 100,00 eur, nech nie je poškodený. Tento poškodený ho ohľadom iných vecí nekontaktoval. Ohľadne kotla ho teda kontaktoval obžalovaný L., ktorý svedka oslovil a opýtal sa ho, či nemá záujem o kúpu kotla. Uviedol, že takto mu obžalovaný L. ponúkol na predaj nejaký tovar prvýkrát. Iné veci na účely kúpy mu tento obžalovaný neponúkal. Tento kotol mu obžalovaný L. priniesol ručne, zabalený v kartóne, išlo o kotol, ktorý sa umiestňuje na stenu a hoci bol ťažký, mohol ho uniesť aj jeden človek. Pri odovzdaní mu kotla nebol prítomný nikto iný. Ďalej sa vyjadril, že obžalovaného L. poznal, tento používal prezývku A.. Tohto obžalovaného spoznal prostredníctvom obžalovaného Č., ktorého často navštevoval a bolo to asi pár dní predtým, ako odviezol nejaké veci do obce K.. Túto výpoveď svedka však obžalovaný L. poprel s uvedením, že svedok klame, lebo on tomuto svedkovi žiaden kotol nepredal.

Svedok P. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako taxikár, vykonáva činnosť pre Taxi službu - Š. O.. V rámci taxi služby v čase spáchania skutkov používal motorové vozidlo Škoda J. ŠPZ: V.-XXXCL Combi, tmavomodrej farby, na boku tohto vozidla boli nálepky s označením Q. K. s telefonickým kontaktom na túto taxi službu: XXXX/XXXXXX. Druhé vozidlo, ktoré používal skôr ako náhradné, bolo zn. Škoda J., ale bledomodrej farby, Sedan, nevedel uviesť jeho ŠPZ. Toto vozidlo malo takisto nálepku s označením danej taxi služby. K skutku uviedol, že bol privolaný na Ul. B. Z.P. obžalovaným X. Č., ktorý si k nemu sadol dopredu a povedal mu, kam má ísť (z bodu A do bodu B). Druhý obžalovaný si sadol dozadu. Keď mu obžalovaný Č. povedal miesto, kam ich má odviezť, tak navigovať ho nebolo potrebné, lebo ako uviedol, Vranov pozná. Najprv mal obžalovaných odviezť za objekt Venezia, kde sa často stretáva mládež. Nevedel uviesť, koľko presne bolo hodín, ale bola tma, čiže to bolo v nočných hodinách. Čakal asi 10 minút, keďže ho obžalovaní požiadalí, aby na nich počkal. Potom išli za objekt súboru Vranovčan, obaja odišli preč z jeho vozidla a zhruba po 10-tich minútach sa vrátili. Potom opätovne išli na ďalšie miesto, ktorý názov ulice nevedel svedok uviesť, ale bolo to v blízkosti pohostinského zariadenia „Jedenástka,“ čo je v oblasti smerom na Ul. B. Z., v blízkosti futbalového štadióna, ktorý je v meste Vranov nad Topľou len jeden. Počkal opätovne na obžalovaných zhruba 10 minút, nasadli k nemu a odviezol ich na Ul. B. Z., domov k obžalovanému Č.. Na položené otázky súdu a strán v konaní svedok ďalej uviedol, že keď k nemu obžalovaní nasadli do auta, mali so sebou ruksak, ktorý mal obžalovaný Č., išlo o bežný školský ruksak, tmavý. K oblečeniu a iným nápaditostiam obžalovaných sa svedok vyjadril, že si na to

už nepamätá, keďže to bolo dávno, ale zdalo sa mu, že obžalovaný Č. mal mať asi šedo-sivú vetrovku, či zelenej farby. Oblečenie obžalovaného L., ktorý sedel vzadu, nevedel opísať. Následne svedok popísal aj maskovacie prostriedky, ktoré použili obžalovaní a to čierne kukly, ktoré mali otvor na oči a ústa, s tým, že nepamätal si, či ich mali obaja obžalovaní. Takisto si nepamätal a teda svedok nevedel uviesť, či mali aj iné maskovacie prostriedky, ako napríklad rúška, či respirátory, pričom uviedol, že šiltovky nemali. Pokiaľ sa týka kukly, tú mal mať raz obžalovaný Č. pri vstupe do jeho taxíka na hlave, pričom ho tým chcel vystrašiť. Svedok sa vyjadril, že u mladých zákazníkov bolo bežné, že nasadli do taxíka aj s maskami Scary Movie. Či kukly obžalovaných mali výrezy na oči, aj ústa, si presne pri výpovedi na súde nepamätal, aj s odkazom na množstvo odvezených zákazníkov. Pri odstraňovaní rozporu, týkajúceho sa šiltovky, svedok uviedol, že na polícii vypovedal pravdivo a na uvedenú skutočnosť si nepamätal pre dlhší časový odstup. Obžalovaným v deň spáchaných skutkov zastavoval trikrát a vždy vystupovali z vozidla spoločne, aj odchádzali spoločne. Keď odchádzali z taxíka, mali so sebou svoje veci a to ruksak a bundy. A takisto pri návrate do taxíka nemali so sebou nič iné okrem ruksaku. Na otázku, či mu nebolo podozrivé, že obžalovaní sa dali odviezť na jednotlivé miesta, na ktorých sa však zdržali iba krátku chvíľu, tento svedok uviedol, že je to bežná požiadavka zákazníkov a teda mu to nebolo podozrivé. Bežne sa stávalo, že jednotliví zákazníci mali tri, či štyri zastávky v rámci jednej jazdy. Napríklad mu povedia, že má ísť na Sídlisko Juh, a potom má ísť na Sídlisko Lúčna, že u neho je to bežné. Ďalej sa vyjadril, že už predtým poznal iba obžalovaného Č., obžalovaného L. nepoznal. Uviedol, že pozná otca obžalovaného Č., ako aj dve sestry obžalovaného a to X. a F., keďže týchto často vozí v rámci výkonu taxislužby, s tým, že tieto osoby pozná len ako zákazníkov. Takisto ho niekedy obžalovaný Č., ale tiež aj jeho otec, bežne požiadali o zakúpenie cigariet. Obžalovaný Č. mal obžalovaného L. oslovovať krstným menom, ktoré však svedok nevedel uviesť. Obžalovaný L. si u svedka prepravu taxíkom neobjednával. Taktiež sa svedok vyjadril k tomu, či obžalovaní mali požitie alkoholické alebo iné návykové látky, pričom, podľa jeho názoru, obžalovaní neboli pod vplyvom alkoholu, v tom prípade by ich správanie bolo iné, keďže požitie alkoholických látok by svedok vedel rozpoznať. Avšak poznamenal, že požitie jedného piva by, samozrejme, rozpoznať nevedel. Pokiaľ sa týka návykových látok, ich požitie rozpoznať nevie. Po poukázaní na rozpor s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kedy uviedol, že: „Z Č. som akurát cítil pivo,“ sa svedok vyjadril, že pivo nejako zapácha oproti pálenke a keď tak vypovedal v prípravnom konaní, tak toto tvrdenie je asi pravdivé. Za prepravu taxíkom mu zaplatil obžalovaný Č., pričom dostal aj vyššie prepitné, kde hodnota jazdy podľa taxy bola v sume 2,50 eur, v súhrnnej výške 7,50 eur a obžalovaným bola mu zaplatená suma 10,00 eur. Peniaze za státie nebral, keďže za tých 10 minút státia sa mu to neoplatilo a záležalo to na ňom. Pri odstraňovaní rozporu s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kedy mal obžalovaným uviesť, že čakanie stojí 10 eur za hodinu, pričom obžalovaný Č. bol ochotný to zaplatiť, sa svedok vyjadril tak, že určite od nich peniaze nepýtal. Pokiaľ ide o stojné, málokedy ho používali. Ako príklad uviedol, že pokiaľ berie nejakého staršieho poberateľa dôchodku, napríklad z obce Dávidov do Vranova nad Topľou, tak za polhodinu státia by mal pýtať 5,00 eur, čo nepožaduje. Za uvedený deň, za všetky tri jazdy, preto bola odmenia 10,00 eur.

Na hlavnom pojednávaní boli pritom prečítané aj svedecké výpovede svedkov X. Č., J. L., Q. A., F. O., F. K., F. G. a Q. A. z prípravného konania.

Boli takisto prečítané, ako už bolo aj vyššie uvedené, aj výpovede predstaviteľov jednotlivých poškodených spoločností z prípravného konania a to: OK Slovakia - D. A., za IWIN Trade spol. s r. o. to bol D. E. X., za spoločnosť KAMIOR, s. r. o. D. H., bol vypočutý aj zástupca živnostenského subjektu D. F. O. - Večierka, ako aj predstaviteľky ďalšej poškodenej spoločnosti Blanche Trade s. r. o., svedkyne P..

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z rôznych odvetví a to daktyloskopie, kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy, trasológie, mechanoskopie, na účely posúdenia rôznych stôp pri všetkých skutkoch rozsudku. Vo veci boli aj vydané veci a následne aj vrátené veci poškodenému F. L., ako aj topánky matke obžalovaného Č., svedkyňi Q. A.. Zároveň boli vyhotovené aj zápisnice o ohliadke všetkých miest činov s príslušnou fotodokumentáciou. Takisto boli v prípravnom konaní zaistené rôzne kamerové záznamy z areálov rôznych priestorov, v ktorých malo dôjsť k spáchaniu stíhaných skutkov, k čomu boli vyhotovené aj úradné záznamy z prezretia týchto kamerových záznamov, resp. z analýzy kamerových záznamov.

Vo vzťahu k uloženiu trestu prepadnutia veci, alebo prípadne ochranného opatrenia v podobe zhabania veci, boli na základe zápisnice o vydaní veci zaistené šraubovák a čierna kovová tyčka s príslušnou fotodokumentáciou. Boli zabezpečené aj smerové jazdy zo systému A..

Na ustálenie výšky škody boli zabezpečené vo vzťahu k všetkým skutkom rozsudku odborné vyjadrenia, ako aj výpisy z obchodného, resp. zo živnostenského registra jednotlivých podnikateľských subjektov poškodených danými skutkami, či aj listy vlastníctva preukazujúce vlastnícke právo k rodinnému domu v prípade skutku 8/ tohto rozsudku.

Zároveň boli oboznámené aj pripojené spisy tunajšieho súdu, prípadne iných súdov a to konkrétne Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/199/2015, sp. zn. 12T/164/2013, sp. zn. 12T/192/2014 na obžalovaného Č.. Vo vzťahu k obžalovanému L. zas boli oboznámené pripojené spisy tunajšieho súdu sp. zn. 12T/103/2015, sp. zn. 2T/41/2021 a sp. zn. 2T/25/2021, pričom v prípade tohto obžalovaného bol zabezpečený aj spis Okresného súdu Michalovce sp. zn. 0T/110/2022. Zároveň bol oboznámený aj Trestný rozkaz Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T/14/2023, zo dňa 04. 04. 2023, či aj správy Okresného súdu Humenné vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T/46/12023 a ako aj správy Okresnej prokuratúry, či aj Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne, ako aj Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves.

Na základe takto vykonaného dokazovania, teda súd mal za preukázané, že obaja obžalovaní, vo väčšine skutkov spoločne, teda v spolupáchateľstve, a v prípade niektorých skutkov zas samostatne, násilným spôsobom vnikli do rôznych autoumyvárok, alebo do objektov, v ktorých sa nachádzal vysávač a tepovač, odkiaľ odcudzili rôznu finančnú hotovosť; ako aj do rôznych predajní potravín, odkiaľ zas odcudzili rôzny tovar tam sa nachádzajúci, či aj prípadne finančnú hotovosť, pričom niektorý sortiment v týchto predajniach potravín v ich priestoroch poškodili a v podstate vo všetkých prípadoch aj poškodili mechanizmy slúžiace na zabezpečenie týchto objektov.

V prípade skutku 1/ tohto rozsudku, z výpovede samotného obžalovaného P. L. v konaní pred súdom, ktorého výpoveď je aj v kontexte s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, jednoznačne vyplýva, že obžalovaný X. Č.; ktorý už na hlavnom pojednávaní k samotným skutkom obžaloby, vo vzťahu ku ktorým síce urobil tento obžalovaný vyhlásenie o vine, avšak súd toto jeho vyhlásenie neprijal; odmietol vo veci vypovedať; že obžalovaný X. Č. vyvíjal väčšiu aktivitu pri samotnom spáchaní daného skutku. Z výpovede obžalovaného P. L. teda jednoznačne vyplýva, že obžalovaný X. Č. najprv privolal taxislužbu, ktorá ich odviezla na miesto spáchania daného skutku a na ktorom mieste sa obaja títo obžalovaní už vopred dohodli. Síce obžalovaný X. Č. v konaní pred súdom k tomuto skutku odmietol vo veci vypovedať, avšak skutočnosť, že na miesto spáchania skutku mali byť obaja títo obžalovaní odvezení privolanou taxislužbou, pritom jednoznačne vyplýva nielen z výpovede obžalovaného P. L., ale aj z výpovede svedka L. na hlavnom pojednávaní. Tento svedok ako zamestnanec taxislužby potvrdil, že ním osobne bol vykonaný odvoz oboch týchto obžalovaných na miesto spáchania skutku na základe telefonickkej požiadavky obžalovaného X. Č., ktorý obžalovaný bol dlhoročným zákazníkom tohto svedka, teda obžalovaný využíval danú taxislužbu, pre ktorú tento svedok vykonával pracovnú činnosť taxikára. Tento svedok pritom objasnil, že poznal ako svojich klientov aj najbližších rodinných príslušníkov tohto obžalovaného. Po príchode k autoumyvárke na Sídliisko Okulka vo Vranove nad Topľou, teda obžalovaný X. Č., podľa tvrdenia obžalovaného L., mal vylomiť box a to prostredníctvom skrutkovača, a ktorá skutočnosť je ešte dotvrdzovaná aj zabezpečenými vecnými dôkazmi, v prípade daného skrutkovača, ale aj v podobe kovovej tyče, ktoré predmety boli zaistené ako vecné dôkazy v prípravnom konaní; a to v garáži rodinného domu rodičov obžalovaného X. Č., obývaným aj týmto obžalovaným a ktoré vecné dôkazy boli stranám v konaní predložené na oboznámenie aj v konaní pred súdom. Svedok L. ako taxikár pritom potvrdil aj tú skutkovú okolnosť, že obaja obžalovaní s tým; že druhého obžalovaného P. L. v čase spáchania daného skutku osobne tento svedok nepoznal; boli oblečení v tmavom oblečení a že so sebou mali klasický športový rucksak tmavej farby. Rozhodujúci je však pritom ten fakt, že v prípade tohto skutku, násilným spôsobom obžalovaný X. Č. vnikol do boxu tejto autoumyvárne, pričom obžalovaný P. L. sledoval bezprostredné okolie tejto autoumyvárne za účelom zabránenia možnosti odhalenia páchania daného protiprávneho konania, ako aj za účelom prípadného odhalenia totožnosti páchatel'ov daného skutku. V danom prípade však ako podporný dôkaz existovali aj kamerové záznamy preukazujúce spáchanie skutku dvoma páchatel'mi, ako aj zápisnice o obhliadke miesta, ako aj zabezpečené vyššie uvedené doličné predmety, ktoré veci sa však už vzťahujú na všetky skutky opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Súd pritom vyhlásenie oboch obžalovaných o vine neprijal v prípade tohto skutku práve z dôvodu nevyhnutnosti jednoznačného ustálenia výšky samotnej škody, a to nielen v podobe odcudzenej finančnej hotovosti spôsobenej samotným odcudzením nádoby s mincami, ale predovšetkým v podobe poškodenia príslušného zariadenia autoumyvárne.

Súd pritom pri určovaní výšky škody ako kvalifikačného momentu posudzovaných trestných činov, sa opiera predovšetkým o výpoveď predstaviteľa spoločnosti, ktorej vznikla táto škoda, teda poškodenej spoločnosti OK - Slovakia, s. r. o., D.. A.; ako aj o zabezpečené listinné dôkazy. Tento svedok ako predstaviteľ poškodenej spoločnosti sa síce k samotnému spáchaniu daného trestného činu nevedel nijako bližšie vyjadriť, ale potvrdil, že nasledujúceho dňa v ranných hodinách zistil, že boli násilne vylomené dvierka na samoobslužnom ovládacom boxe. Tento svedok však potvrdil, že z vylomeného samoobslužného boxu bola odcudzená finančná hotovosť. Svedok zdôraznil, že v danej samoobslužnej autoumyvárni v neskorých večerných hodinách, v nočných hodinách až do ranných hodín nasledujúceho dňa, sa zvyčajne nachádzala finančná hotovosť v sume len do 10,00 eur. K samotnej hodnote škody spôsobenej poškodením daného zariadenia sa tento predstaviteľ poškodenej spoločnosti vyjadril tak, že pri svojej výpovedi v prípravnom konaní ustálil výšku tejto škody na sumu približne okolo 200,00 eur, vychádzajúc z vyjadrenia spoločnosti, ktorá mala vykonať opravu tohto zariadenia, teda zástupca tejto poškodenej spoločnosti určil hodnotu škody spôsobenej poškodením na základe vyčíslenia tejto škody spoločnosťou Z. Q., s. r. o. Po oboznámení príslušnej ponuky, predloženej tejto poškodenej spoločnosťou Z. Q. s. r. o. z prípravného konania, však tento svedok potvrdil, že hodnota poškodenia bola v takej sume, ako to bolo určené inou spoločnosťou v predloženej faktúre, teda v sume 122,40 eur. Z uvedeného dôvodu preto súd aj upravil pôvodné znenie skutkovej vety obžalobného návrhu v prípade tohto skutku. Súd, a to na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, teda upravil daný skutok oproti obžalobnému návrhu tak, že týmto protiprávnym konaním bola spôsobená škoda odcudzením finančnej hotovosti vo výške minimálne 10,00 eur. V prípade daného skutku zas súd opravil znenie obžalobného návrhu, že namiesto toho, že škoda poškodením bola spôsobená nepatrná tak, že daným činom bolo spôsobená škoda poškodením; na podklade faktúry spoločnosti Z. Q. s. r. o. v hodnote 122,40 eur. Takéto odlišenie je pritom nutné vykonať z toho dôvodu, že inak je posudzovaný aj ten istý skutok v prípade spôsobenia škody krádežou a inak je právne kvalifikované to isté konanie, ak je ním spôsobená škoda poškodením nejakého zariadenia, ako v danom prípade. Z týchto dôvodov preto súd v prípade tohto skutku upravil pôvodné znenie skutkovej vety obžaloby predovšetkým v tom smere, že namiesto okolnosti, že ním bola spôsobená škoda nepatrná, uviedol v danom skutku rozsudku, že spáchaným skutkom vznikla škoda poškodením vo výške minimálne 122,40 eur. Výška škody spôsobená krádežou pritom bola ustálená tak, ako ju určil samotný predstaviteľ poškodenej spoločnosti na hlavnom pojednávaní, teda minimálne v sume 10,00 eur, pričom v obžalobe bola táto škoda spôsobená krádežou určená na sumu 210,00 eur.

Obdobná situácia pritom nastala aj v prípade skutku 4/ tohto rozsudku. V danom prípade, ako to opätovne vyplýva z výpovede obžalovaného P. L., sa obaja obžalovaní mali znova vopred dohodnúť na tom, že vykonajú vlamanie do nejakej autoumyvárne. Na rozdiel od predchádzajúceho skutku sa však na dané miesto spáchania skutku obaja obžalovaní dopravili peši. Na mieste spáchania skutku, v objekte spoločnosti STEKO, s. r. o., však už obaja obžalovaní zistili, že nejde o autoumyvátku, ale o vysávače. Opätovne, ako v predchádzajúcom prípade, mal obžalovaný P. L. sledovať okolie, teda za účelom vykonania opatrení, predovšetkým v podobe úteku, pri odhalení páchania, ako aj samotných osôb páchatelov daného trestného činu. Totožne aj u tohto skutku boli zabezpečené kamerové záznamy, ako aj zápisnice o ohliadke miesta činu, preukazujúce spáchanie skutku dvoma páchatelmi. Na mieste spáchania skutku mal pritom obžalovaný X. Č. použiť skrutkovač; aj keď v skutkovej vete daného obžalobného návrhu bolo uvedené, že išlo o páčidlo; ale súd považoval za pochopiteľné, že obžalovaný P. L. vzhľadom na uplynutie dlhšieho časového úseku od spáchania daného skutku, do doby jeho výpovede v konaní pred súdom konkrétny nástroj, ktorý obžalovaný X. Č. použil na vykonanie daného skutku, čiže na vylomenie daného vysávača; už vôbec nemusel jednoznačne identifikovať, keďže si ho už ani nemusel vôbec presne pamätať. Obžalovaný P. L. pritom doplnil, že z tohto vysávača odcudžili finančnú hotovosť vo výške približne 10,00 eur. Pri ustálení výšky škody v prejednávacom prípade; odhliadnuc od tej okolnosti, že predstaviteľ poškodenej spoločnosti STEKO, s. r. o., D.. B. si nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty poškodených oboch zariadení, teda nielen vysávača, ale aj tepovača, v konaní pred súdom ani neuplatňoval; musel súd vychádzať zo zabezpečených odborných vyjadrení v prípade poškodenia oboch týchto zariadení. Tento zástupca poškodenej spoločnosti totiž neuplatňovanie tejto časti svojho nároku na náhradu škody v konaní pred súdom odôvodňoval jednak vzdialenosťou miesta vykonania opravy, ako aj dlhšou čakacou dobou na vykonanie opravy týchto zariadení. Tento zástupca poškodenej spoločnosti ďalej ešte poukázal aj na tú okolnosť, ktorú mal súd za preukázanú aj z listinného dôkazu predloženého spoločnosťou M.- G., s. r. o., z ktorého dôkazu vyplýva, že do nákladov na opravu týchto zariadení by bolo potrebné zahrnúť aj náklady na dopravu. Svedok

D.. B. pritom ďalej ešte zdôraznil, že podľa vyjadrenia predstaviteľa spoločnosti, u ktorej mala záujem táto poškodená spoločnosť si objednať opravu týchto zariadení, by výraznou položkou navyšujúcou náklady opravy týchto zariadení bol aj nerezový uzatvárací mechanizmus. Tento predstaviteľ poškodenej spoločnosti pritom vysvetľoval svojpomocnú opravu týchto zariadení aj tou okolnosťou, že opravu týchto zariadení by bolo nevyhnutné vykonať na území Talianskej republiky, ako aj už vyššie spomenutou dlhšou čakacou lehotou na vykonanie týchto opráv. Pri ustálení hodnoty opráv týchto zariadení však predstaviteľ tejto poškodenej spoločnosti potvrdil pravdivosť listinného dôkazu a to vyčíslenia škody predloženého spoločnosťou M. - G. s. r. o. (č. l. 894), a to za opravu tepovača v sume 775,00 eur a za opravu vysávača vo výške 815,00 eur. Celkovo tak hodnota opráv oboch týchto zariadení mala predstavovať sumu 1.590,00 eur. Z uvedených dôvodov, aj keď si teda poškodená spoločnosť, zastúpená svedkom D.. B., síce nárok na náhradu škody pozostávajúci z hodnoty opráv oboch týchto zariadení v konaní pred súdom neuplatnila; súd pri ustálení výšky opravy oboch týchto zariadení; teda v podstate výšky škody spôsobenej poškodením; vychádzal z vyčíslenia výšky škody vypracovaného spoločnosťou M. - G. s. r. o.

Vzhľadom teda na tieto zistenia súdu, tak súd upravil skutkovú vetu v rozsudku oproti tej časti skutkovej vety v obžalobnom návrhu tak; že namiesto toho, že škoda spôsobená poškodením bola nepatrná, opravil toto znenie na znenie, že škoda spôsobená poškodením bola vo vyššie uvedenej hodnote, teda vo výške 1.590,00 eur. Pokiaľ ide o škodu spôsobenú odcudzením, tak, ako to ustálil zástupca tejto poškodenej spoločnosti, súd túto škodu oproti obžalobného návrhu nijakým spôsobom neupravoval, teda v skutkovej vete rozsudku uviedol, že škoda krádežou bola spôsobená vo výške 12.00 eur.

Obaja obžalovaní sa mali dopustiť aj skutku 8/ rozsudku, ktorí mali spáchať tak, že násilne vnikli do rodinného domu poškodených F.a a D. L..

V prípade tohto skutku však bola rozhodujúca tá skutočnosť, že obžalovaný X. Č. sa mal do tohto obydľia najprv vlámať spoločne s osobou V. X.. Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní pritom jednoznačne vyplýva, že pre daný skutok bolo pôvodne vznesené obvinenie aj osobe V. X., vo vzťahu ku ktorému obvinenému bolo neskôr trestné stíhanie prerušené z toho dôvodu, že na osobu V. X.. bolo vydané predbežné opatrenie v podobe vyšetrovacej väzby na území Poľskej republiky.

Účasť tejto osoby na samotnou vlámaní do rodinného domu poškodeného F. L. a D. L. však pritom vyplývala jednoznačne z výpovede obžalovaného L. v konaní pred súdom, ako aj z výpovede už oboch týchto obžalovaných ešte v štádiu prípravného konania, keďže obžalovaný X. Č. odmietol vo veci k jednotlivým skutkom, vo vzťahu ku ktorým súd neprijal jeho vyhlásenie o vine, vypovedať na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný L. pritom v konaní pred súdom zdôraznil, že najprv sa vlámali do tohto rodinného domu oboch poškodených obžalovaný Č. spoločne s osobou V. X., pričom s odcudzenými vecami, naloženými v nákupnom vozíku, sa mali vrátiť naspäť do rodinného domu obžalovaného Č.. Samotný obžalovaný L. ďalej uviedol, že väčšinu týchto vecí si ponechal obžalovaný Č.H. v garáži a osoba V. X.. si zobrala slúchadlá. Táto skutočnosť je rozhodujúca z toho dôvodu, že je nepochybné, že obžalovaný X. Č., síce v spolupáchatelstve s inou osobou, V. X., najprv prekonali uzamknutie slúžiace na vojdienie do priestorov pred rodinným domom, a neskôr aj uzamknutie do interiéru samotného obydľia týchto poškodených manželov, odkiaľ obaja títo páchatelia mali odcudziť rôzne náradie, vybavenie a zariadenie domu. V danom prípade malo dôjsť aj k poškodeniu manželskej postele, avšak súd nemohol jednoznačne ustáliť, ktorým konkrétne z páchatel'ov a kedy konkrétne došlo k poškodeniu tejto manželskej postele. Následne na druhý deň v nočných hodinách však už do tohto rodinného domu cez už otvorenú bránu oplotenia rodinného domu, ako aj vylomené vonkajšie dvere do samotného príbytku, vnikli už obžalovaný Č. a obžalovaný L.. Samotný obžalovaný L. potvrdil, že z tohto rodinného domu pri tomto neoprávnenom vojdení do neho odcudzil spoločne s obžalovaným Č. plynový kotol a sedačku, ktoré predmety tento obžalovaný aj opísal a teda identifikácia týchto predmetov nebola sporná. Z výpovede svedka O. na hlavnom pojednávaní pritom jednoznačne vyplýva, že tento kotol bol predaný tomuto svedkovi obžalovaným L. a od ktorého svedka ho mal späťne následne odkúpiť poškodený F. L. za sumu 100,00 eur, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj tento poškodený. V prípade sedačky; aj z prečítanej svedeckej výpovede F. G. z prípravného konania, ako aj zo svedeckej výpovede svedka O. v konaní pred súdom, či aj z výpovede samotného obžalovaného L. na hlavnom pojednávaní; pritom nepochybniteľne vyplýva, že túto sedačku odviezol svedok O. svedkovi G., ktorého však svedok O. nevedel jednoznačne identifikovať podľa mena, len podľa bydliska v obci K.K.. Z týchto dôvodov odcudzenie plynového kotla

a viacerých kusov sedačky bolo nespochybniteľne preukázané. Súd opätovne u tohto skutku neprijal vyhlásenie oboch obžalovaných len z toho dôvodu, že nemal jednoznačne preukázané konkrétne odcudzené veci z tohto rodinného domu, ako aj ich hodnotu.

Z uvedeného dôvodu bol preto aj v konaní pred súdom vypočítaný poškodený F. L., ako aj poškodená D. L., ktorí sa veľmi podrobne vyjadrili k jednotlivým odcudzeným veciam.

Súd však v tejto súvislosti poukazuje aj na ten fakt, že z výpovede poškodených jednoznačne vyplýva, že títo sa v čase spáchania tohto skutku dlhodobo zdržiavali na území cudzieho štátu a do miesta svojho bydliska sa vracali len zriedkavo. Poškodený F. L. teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne označil odcudzené predmety, teda, že mu bolo odcudzené sviatočné oblečenie v hodnote 300,00 eur, projektor v sume 450 až 500 libier, ktoré tento poškodený našiel u obžalovaného Č.. Takisto mu bolo ukradnuté náradie, a to konkrétne jedna vŕtačka, jedna flexibrúska a jeden krovinorez, pričom hodnota všetkého tohto náradia bola približne 200,00 eur. Takisto z rodinného domu mal byť, podľa udania tohto poškodeného, odcudzený detský kočiar, bugina, v hodnote, podľa tvrdenia poškodenej D. L. vo výške 150,00 eur, pričom tento kočiar sa mal, podľa vyjadrenia sestry obžalovaného Č., svedkyne X. Č., nachádzať v jej domácnosti na dvore. Za ďalšie predmety, ktoré mali byť ukradnuté z tohto rodinného domu, poškodený F. L. označil vysávač, hrnce, rýchlovarnú kanvicu, reproduktory buď k PC alebo k TV, varhany, notebook zn. Accer, smetné nádoby, ako aj stavebný elektrický ohrievač. Tento poškodený pritom takisto jednoznačne potvrdil, že mu boli odcudzený aj plynový kotol, ako aj sedačka, ale zároveň ešte dodal, že im bola ukradnutá aj práčka. Súhrn týchto odcudzených vecí viac menej vo svojej výpovedi potvrdila aj manželka tohto poškodeného, poškodená D. L.. Súd však za podstatné považuje to, že títo poškodení súdu predložili aj nadobúdacie doklady k týmto odcudzeným elektrospotrebičom, ako aj k nábytku. Poškodený F. L. pritom potvrdil, že jednotlivé predmety mu boli vrátené tak, ako to vyplývalo z uznesenia o vrátení vecí zo dňa 17. 09. 2022 (č. I. 582-583). Obaja poškodení ďalej potvrdili, že im bola pritom poškodená aj manželská posteľ, pričom malo ísť o starožitnosť. Túto posteľ si však mali títo poškodení manželia opraviť svojpomocne, pričom náklady opravy ohodnotil samotný poškodený L. na sumu 100,00 eur. Z uvedeného dôvodu teda poškodený F. L.; pričom v tejto časti to potvrdila aj poškodená D. L.; hodnotu vzniknutú poškodením, nie teda samotnou krádežou vecí; vyčíslil, vychádzajúc z hodnoty poškodenia vchodových dverí, v sume 100,00 eur, k čomu bolo potrebné pripočítať aj hodnotu opravy tejto starožitnej postele. Hodnota odcudzených vecí podľa tvrdenia poškodeného F. L. tak bola v súhrnnej výške 4.175,00 eur.

Je potrebné v súvislosti s ustálením samotnej výšky škody podotknúť, že obaja títo poškodení si na hlavnom pojednávaní nárok na náhradu škody ani neuplatnili. Je však potrebné zdôrazniť, že istá časť odcudzených vecí; ktoré pritom v samotnom opise tohto skutku obžaloby ani neboli výslovne konkretizované, okrem kotla a sedačky, týmto poškodeným vrátené neboli. Samotný poškodený F. L. pritom na hlavnom pojednávaní tvrdil, že vrátené im nebolo ručné náradie, práčka, projektor, ohrievač, sviatočné oblečenie, nejaký odpadkový kôš, pričom tieto smetné nádoby, resp. nejaké koše slúžiace na viaceré účely, mali byť podľa tvrdenia poškodenej D. L. v celkom počte troch kusov s tým, že im mali byť vrátené dva z ich.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania teda súd ustálil, vychádzajúc aj z nadobúdacích dokladov, ktoré predložili títo poškodení súdu, ako aj z vyjadrenia predovšetkým poškodeného F. L., ako aj poškodenej D. L., ako aj o zabezpečené odborné vyjadrenie v prípravnom konaní, že sumu odcudzených vecí oproti obžalobnému návrhu je potrebné navýšiť o sumu 1.522,00 eur, keďže v obžalobe určená minimálna škoda bola v sume 930,00 eur. Keďže hodnota odcudzených vecí bola vyššia o hodnotu tohto kotla, teda o sumu 1.522, eur. V súvislosti s ďalším odcudzeným elektrospotrebičom, teda pokiaľ ide o práčku v hodnote 398,00 eur, o čom poškodený F. L. takisto predložil pokladničný doklad o jej kúpe zo dňa 06. 07. 2020, sa zas súd domnieva, že pri ustálení hodnoty tohto elektrospotrebiča je potrebné sa opierať o odborné vyjadrenie, ktoré ohodnotilo túto práčku na sumu 250, eur. Súd teda pri určovaní hodnoty odcudzených vecí, aj pri tejto práčke, vychádzal z uvedeného odborného vyjadrenia, keďže je nesporné, že v čase spáchania skutku bola hodnota tohto elektrospotrebiča nižšia, ako v čase jej kúpy dňa 06. 07. 2020. Hodnota plynového závesného kotla však nebola, osobitným odborným vyjadrením, ani ako súčasť odborného vyjadrenia ostatných odcudzených vecí, výslovne určená, preto súd vychádzal z dokladov, ktoré predložil súdu poškodený F. L.. Škoda uvedená v obžalobnom návrhu však bola uvedená bez tohto kotla, teda vo výške najmenej 930,00 eur. V prípade ostatných odcudzených vecí, ako už bolo aj vyššie konštatované, súd vychádzal z príslušného odborného vyjadrenia. Z tohto

dôvodu tak hodnota odcudzených vecí predstavovala sumu najmenej vo výške 2.452,00 eur. Pokiaľ ide škodu poškodením, súd pri určovaní hodnoty spôsobenej poškodením manželskej postele vychádzal takisto z odborného vyjadrenia v sume 100,00 eur, zhodného však s tvrdením poškodeného F. L., ako aj z poškodenia uzamknacieho mechanizmu na vchodových dverách v sume 85,00 eur, čiže celková škoda vzniknutá poškodením oproti obžalobnému návrhu zostala nezmenená, teda súd ju určil v nezmenenej súhrnnej výške 185,00 eur.

Ako už bolo takisto vyššie uvedené, v prípade tohto skutku bolo potrebné konanie oboch obžalovaných právne posúdiť odlišne a to tak, že v prípade obžalovaného Č. bolo nevyhnutné jeho konanie posúdiť jednak ako trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, tak aj ako trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona, ako aj trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona. V prípade prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona, je u tohto obžalovaného nepochybné, že tento trestný čin spáchal už závažnejším spôsobom konania a to vlámaním, keďže vykonaním dokazovaním bolo preukázané; že ako prvý, spoločne s inou osobou, avšak nie s obžalovaným L., sa najprv vlámal do rodinného domu poškodených F. a D. L.. Takýmto konaním tak tento obžalovaný naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ale aj podľa § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Takýto istý záver však súd nemohol ustáliť aj v prípade obžalovaného L., keďže tento sa nepochybne takisto v prípade tohto skutku dopustil trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona. U tohto obžalovaného síce bolo nepochybne preukázané, že neoprávnene vnikol do obydla iného, aj tam neoprávnene zotrval, avšak na rozdiel od obžalovaného Č., tento trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona, nespáchal závažnejším spôsobom konania, teda vlámaním a z tohto dôvodu, tak jeho konanie nebolo možné právne kvalifikovať aj podľa ustanovenia § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ako u obžalovaného Č., a ani prípadne podľa inej kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu. Takéto zistenia, týkajúce sa právneho posúdenia protiprávneho konania obžalovaného, podriaďujúceho ho pod skutkovú podstatu toho ktorého trestného činu, je rozhodujúca aj z hľadiska posudzovania samotnej výmery trestu. Na základe vyššie rozvedených úvah súdu, súd preto daný skutok, pokiaľ ide o jeho posúdenie ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona, právne podriadil u jedného z nich pod základnú skutkovú podstatu tohto trestného činu a u druhého pod kvalifikovanú skutkovú podstatu toho istého trestného činu.

V prípade skutku 10/ súd neprijal vyhlásenie obžalovaného z toho titulu, že v prípade tohto skutku, spočívajúceho v násilnom vniknutí do predajne potravín COOP Jednota v obci Matiaška, súd nemal pôvodne za jednoznačne ustálenú výšku spôsobenej škody a to aj na základe predložených listinných dôkazov, týkajúcich sa tohto skutku. Vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný Č. odmietol vo veci vypovedať, súd pri svojom rozhodovaní vychádzal predovšetkým z výpovede právnej zástupkyne poškodenej spoločnosti COOP Jednota, P. D. O..

Táto zástupkyňa sa teda v konaní pred súdom vyjadrila, že po vykonaní vlámania do tejto predajne potravín, bola vykonaná inventúra, na základe ktorej bola určená hodnota odcudzeného tovaru vo výške 2.796,75 eur, s tým, že do toho bolo potrebné zahrnúť aj odcudzenú finančnú hotovosť v sume 32,80 eur. Takéto tvrdenie je potvrdzované aj výkazom inventúry a inventarizačným zápisom, ktoré doklady boli zabezpečené v rámci prípravného konania a z ktorých mal súd za pre ukázané, že škoda na tovare predstavovala sumu 2.796,75 eur a odcudzená hotovosť predstavovala sumu 32,89 eur. V danom prípade však došlo aj k poškodeniu plastových dverí vedúcich do skladových priestorov tejto predajne, avšak v tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že vykonaním dokazovaním bolo potvrdené, že vlastníkom danej budovy mala byť obec Matiaška. Predstaviiteľka tejto obce však už v prípravnom konaní uviedla, že náklady opravy si uplatňovať nebudú a túto opravu vykonala samotná spoločnosť COOP Jednota. Z uvedeného dôvodu bolo aj dôvodné uplatnenie nároku na náhradu škody poškodenou COOP Jednota, pozostávajúcou aj z hodnoty poškodenia týchto dverí vo výške 187,38 eur. Zástupkyňa poškodenej COOP Jednota však zdôraznila na hlavnom pojednávaní, že nárok na náhradu škody pozostávajúci aj z hodnoty odcudzeného tovaru, aj z hodnoty poškodenia, im bol uhradený na základe oznámenia poisťovnej udalosti poisťovňou A. vo výške 1.9520,23 eur. Z uvedeného dôvodu si preto táto zástupkyňa poškodenej spoločnosti v konaní pred súdom už uplatnila len škodu pozostávajúcu z rozdielu v sume 1.066,79 eur.

Na základe vyššie uvedených dôkazov teda, ako výpovede splnomocnenej zástupkyne poškodenej COOP Jednota, ako aj zo zabezpečených listinných dôkazov súd; aj keď súd považuje za potrebné poznamenať, že vyčíslená hodnota tovaru vyznievala ako nadhodnotená, avšak súd nemal iný podklad na ustálenie výšky škody spôsobenej odcudzeným tovarom, ako na podklade inventúrneho súpisu, ktorý predložila táto poškodená spoločnosť; tak súd ustálil túto škodu na sumu 2.796,75 eur.

Z uvedeného dôvodu preto súd v prípade tohto skutku len upravil škodu spôsobenú krádežou na sumu 2.796,75 eur s tým, že hodnota spôsobená poškodením dverí, ako aj sirény zvukového signalizačného zariadenia, bola v celkovej výške 187,38 eur.

Súd tak dospel k záveru, že obžalovaný Č. samostatne v prípade tohto skutku, naplnil všetky znaky, ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej, trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona.

V prípade všetkých skutkov; teda tých, vo vzťahu ku ktorým súd prijal vyhlásenie o vine, tak aj vo vzťahu k skutkom, vo vzťahu ku ktorým bolo vykonané dokazovanie; tak musel súd osobitne pri obžalovanom L. a osobitne pri obžalovanom Č. spočítať výšku spôsobenej škody jednotlivými skutkami, a to či už vzniknutú odcudzením vecí, tak aj v prípade škody spôsobenej poškodením daných zariadení či rôzneho tovaru.

U obžalovaných; tak vo vzťahu k tým skutkom rozsudku, ku ktorým súd prijal vyhlásenie o vine, ako aj vo vzťahu k tým skutkom, ku ktorým súd vykonal dokazovanie; dospel súd k jednoznačnému záveru, že obaja obžalovaní sa týchto skutkov dopustili. Ako už aj bolo vyššie konštatované; vzhľadom na to, že obžalovaný L. sa skutkov pod bodmi 1/ až 5/ a 7/ a 8/ rozsudku dopustil v spolupáchateľstve s obžalovaným Č., s tým, že skutku 6/ rozsudku sa dopustil už samostatne, a skutky uvedené v rozsudku pod bodmi 1/ až 5/ a 7/ a 8/ zas obžalovaný Č. spáchal v spolupáchateľstve s obžalovaným L. s tým, že skutkov pod bodmi 9/ až 11/ rozsudku sa mal obžalovaný Č. dopustiť samostatne; bolo to potrebné premietnuť do právneho posúdenia týchto skutkov, teda či tieto boli spáchané v spolupáchateľstve, alebo boli spáchané samostatne. V prípade skutku 7/ tohto rozsudku; ktorí mali spáchať obaja obžalovaní vlámaním sa do predajne potravín prevádzkovaných poškodeným D.. F. O. s označením „Večierka,“ pričom napriek prekonaniu uzamknutia sa im obojom nepodarilo z priestorov tejto predajne odcudziť žiaden tovar, či spôsobiť závažnejšiu škodu poškodením cudzieho majetku; bolo nevyhnutné ich konanie právne kvalifikovať, že bolo spáchané v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Ako to už bolo súdom aj vyššie prezentované, výšku škody spôsobenú jednotlivými skutkami bolo potrebné opätovne osobitne posúdiť u obžalovaného L. a osobitne u obžalovaného Č.. Vzhľadom aj na výšku spôsobenej škody, či už krádežou, tak aj poškodením cudzieho majetku, a to osobitne u obžalovaného L. a osobitne u obžalovaného Č., ktorá škoda vo všetkých skutkoch rozsudku; či už krádežou, ako aj poškodením, dosiahla kritéria väčšej škody v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, pričom ešte nedovŕšila hodnotu značnej škody; bolo to potrebné premietnuť do právnej kvalifikácie ako v prípade trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, tak aj do právneho posúdenia tohto konania ako trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona. U obžalovaného L., ako to už bolo aj vyššie opakovane uvedené, jednotlivé skutky spáchal napriek tomu, že bol, či už za totožný skutok v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch priestupkovo postihnutý, ako aj, že hoci bol za taký istý čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch súdne potrestaný, čo súd s odkazom na príslušné rozhodnutia rôznych orgánov, či už v blokovom konaní alebo v súdnom konaní, výslovne uviedol aj v skutkových vetách tohto rozsudku. Námietku obhajoby obžalovaného L., spochybňujúcu právnu kvalifikáciu konania oboch obžalovaných vo vzťahu k viacerým osobám s tým; že konkrétne tento obžalovaný nemohol mať vedomosť o tom, či predmetné prevádzky patria rôznym osobám; je potrebné vyvrátiť, keďže je nepochybné, že tieto útoky smerujúce proti záujmom chráneným Trestným zákonom, smerovali voči viacerým osobám; pričom je aj výslovne pravdepodobné, že aj obaja obžalovaní si museli byť vedomí toho, že tieto objekty môžu patriť viacerým osobám, či už fyzickým alebo právnickým osobám, a to s ohľadom aj na predchádzajúcu skúsenosť oboch týchto obžalovaných s podstatne identickým protiprávnym konaním a teda aj následným právnym posúdením ich konania príslušnými orgánmi. Z tohto dôvodu tak súd dospel k jednoznačnému záveru, že týchto skutkov sa obaja obžalovaní dopustili voči viacerým osobám.

Obžalovaní sa aj vyššie uvedených skutkov dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chceli vyššie uvedeným spôsobom porušiť, alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom.

Obžalovaní sa takisto aj týchto skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené právne úvahy súdu, sa tak obžalovaný L. svojim konaním dopustil pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti ako dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný Č. zas svojim konaním naplnil po objektívnej stránke všetky znaky skutkových podstát pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

V prípade obžalovaného P. L. súd zistil, že tento bol v nedávnej minulosti, priestupkovo postihnutý len jedenkrát a to dňa 09. 05. 2022, a to za požitie energetického nápoja na predajnej ploche, za čo mu bola uložená pokuta v blokovom konaní v sume 30,00 eur. V tejto veci však súd poznamenáva, že uvedené priestupkové postihnutie bolo nevyhnutné zohľadniť ako okolnosť podmieňujúcu použitie prísnejšej trestnej sadzby v prípade stíhaných skutkov opísaných v skutkových vetách tohto rozsudku, a teda túto skutočnosť nebolo možné zároveň nejakým zásadným spôsobom zohľadňovať pri rozhodovaní o samotnom treste.

Tento obžalovaný bol pritom samotným ústavom na výkon trestu a výkon väzby, v ktorom v čase rozhodovania súdu vykonával väzbu, hodnotený kladne s tým, že mu nebola uložená žiadna disciplinárna odmena a ani žiadny disciplinárny trest.

Z miesta trvalého bydliska pritom tento obžalovaný nebol nijakým spôsobom bližšie hodnotený s tým, že v minulosti bol umiestnený v detskom domove.

Z odpisu registra trestov, ako aj z pripojených spisov, bolo pritom ďalej nepochybne zrejmé, že tento bol doposiaľ celkovo sedemkrát súdne trestný. Posledným odsúdením tohto obžalovaného bolo pritom jednoznačne odsúdenie tohto obžalovaného Trestným rozkazom tunajšieho súdu, č. k. 2T/25/2021-85, zo dňa 26. 04. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 03. 2022, a to za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu, alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, pričom tento skutok mal obžalovaný spáchať v období od dňa 14. 01. 2021 do 31. 01. 2021. Za uvedený trestný čin bol tomuto obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, teda skúšobná doba podmiennečného odsúdenia tomuto obžalovanému mala plynúť do dňa 12. 03. 2024. Ďalším súdnym potrestaním tohto obžalovaného malo byť jeho potrestanie Rozsudkom tunajšieho súdu, č. k. 2T/41/2021-142, zo dňa 26. 05. 2022, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť. Týmto rozhodnutím bol pritom tento obžalovaný súdne potrestaný za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a za ktorý skutok zo dňa 16. 02. 2021 bol pritom tomuto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a šiestich mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov a šiestich mesiacov, s tým, že táto skúšobná doba podmiennečného odsúdenia tomuto obžalovanému plynula do 12. 09. 2024. Týmto rozhodnutím tak bol obžalovanému uložený súhrnný trest a zároveň bol zrušený aj výrok o treste vo vyššie zmienenom Trestnom rozkaze toho istého súdu sp. zn. 2T/25/2021, zo dňa 26. 04. 2021. Celkovo v poradí posledným odsúdením toho obžalovaného, bolo pritom jeho

odsúdenie Okresným súdom Michalovce sp. zn. OT/100/2022, zo dňa 02. 07. 2022, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona. Za tento skutok spáchaný dňa 30. 06. 2022 bol pritom tomuto obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín, výkon ktorého však do času rozhodovania v prejednávanej trestnej veci nebol ešte ani nariadený.

Nemožno však prehliadnúť, že týmto vyššie opísaným posledným odsúdeniam u tohto obžalovaného, predchádzalo ešte jeho odsúdenie rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/103/2015, zo dňa 30. 11. 2016, v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 20. 07. 2017, sp. zn. 3To/23/2017-707, za skutky právne kvalifikované ako rôzne trestné činy, pričom išlo aj o spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, ako aj spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Za uvedené trestné činy bol tomuto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov, ktorý trest vykonával obžalovaný od 20. 07. 2017 do dňa 14. 01. 2021, kedy bol po výkone celého trestu prepustený. V danom prípade však vyššie uvedené rozhodnutie prvostupňového súdu bolo zrušené nadriadeným súdom a súčasne boli zrušené aj viaceré predchádzajúce rozhodnutia tunajšieho súdu. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť aj na tú dôležitú okolnosť, že uvedené odsúdenie nebolo ešte zahladené.

U tohto obžalovaného pritom súd zohľadnil v prospech tohto obžalovaného, že tento sa k spáchaniu skutkov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval, pričom aj prejavil účinnú snahu po náprave (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). U tohto obžalovaného však súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť aj to, že výrazne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní nielen vlastnej trestnej činnosti, či obžalovaného X. Č., ale aj pri ustálení podielu ďalšej osoby na spáchaní stíhaných skutkov a to osoby V. X., vo vzťahu ku ktorému bolo na území Poľskej republiky aj vydané preventívne opatrenie v podobe vyšetrovacej väzby (§ 36 písm. n/ Trestného zákona). V neprospech tohto obžalovaného bolo potom potrebné ako prirážajúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona pripočítať tú okolnosť, že tento obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a zároveň bol v minulosti opakovane súdne trestný (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Súd u tohto obžalovaného pritom nezistil ani žiadne vykonanie opatrení za účelom náhrady škody, čo by bolo možné prípadne vyhodnotiť ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. k/ Trestného zákona).

Ako však už bolo vyššie konštatované, obžalovaný L. bol v minulosti jedenkrát odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/103/2015, zo dňa 30. 11. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/23/2017. U tohto odsúdenia, ako už aj bolo vyššie konštatované, nedošlo k zahladeniu odsúdenia.

Z vyššie uvedeného je tak nepochybné, že v prípade tohto obžalovaného už ani neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, teda neprichádzala do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 38 od. 2 Trestného zákona, čiže nebolo pritom ani potrebné zisťovať, či u tohto obžalovaného nastala prevaha prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. U obžalovaného L. bolo teda potrebné použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona; teda zohľadniť, že tento obžalovaný bol už predtým odsúdený za nejaký zločin a tento mal v prejednávanej trestnej veci opätovne spáchať zločin; pričom, ako už bolo vyššie zmienené, ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona sa v takomto prípade už nemôže použiť. Súd pritom poukazuje ešte na ďalšiu podstatnú skutočnosť, ako už aj bolo vyššie prezentované, že u tohto obžalovaného nastala rovnováha dvoch poľahčujúcich okolností a dvoch prirážajúcich okolností, takže v takomto prípade by bolo potrebné použiť ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona. V tejto súvislosti súd ešte zdôrazňuje, že zákonodarca pri ustanovení § 38 ods. 5, resp. § 38 ods. 6 Trestného zákona, pod pojmom „opätovne“ mal na mysli spáchanie nového zločinu potom, ako bol páchatel' za iný zločin právoplatne odsúdený. Z dôvodu predchádzajúceho odsúdenia tohto obžalovaného za zločin; pričom treba poukázať aj na to, že nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu, ale bude potrebné to posudzovať aj vzhľadom na charakter, povahu a spôsob spáchania oboch trestných činov, ako aj na osobu páchatel'a a spôsob jeho života, ktorý viedol medzi odsúdením a spáchaním nového trestného činu; bolo potrebné pri ukladaní trestu tomuto obžalovanému vychádzať z tohto zákonného ustanovenia.

V danom prípade nemožno opomenúť ešte aj ten podstatný fakt, že obžalovaný tento trest odňatia slobody vykonal až dňa 14. 01. 2021 a v podstate ihneď po riadnom vykonaní toho trestu odňatia

slobody; odhliadnuc od uvedeného trestného stíhania; bol tento obžalovaný kontinuálne už trikrát súdne potrestaný, v podstate teda ihneď po riadnom vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody uloženého mu za zločin. Nemožno nespomenúť ešte tú podstatnú okolnosť, že napriek predchádzajúcim početným odsúdeniam, bol obžalovaný L. dokonca dvakrát súdne potrestaný podmieneným trestom odňatia slobody a v jednom prípade mu bol dokonca uložený tzv. alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce. Z uvedeného teda vyplýva, že napriek hrozbe premeny podmieneného trestu, ako aj trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody, sa tento obžalovaný dopustil početného množstva skutkov v prejednávanej trestnej veci.

Vychádzajúc teda z ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, boli preto jednoznačne splnené predpoklady na aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, a teda bolo preto nevyhnutné dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v danom prípade najprísnejšie trestaného trestného činu zvýšiť o jednu polovicu. V danom prípade týmto najprísnejšie trestaným trestným činom bol zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorom je trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí od troch rokov do desiatich rokov.

Po úprave vyššie uvedenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle zákonného ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, bolo tak potrebné tomuto obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov.

Pri určovaní samotnej výšky trestu tomuto obžalovanému, súd v prvom rade zohľadnil to, že obžalovaný sa mal stíhaných skutkov dopustiť v podstate ihneď po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúcich podmienených odsúdení. Odhliadnuc od samotného rozmedzia výmery trestu odňatia slobody; z ktorého mal súd vychádzať pri ukladaní trestu a z ktorého rozpätia nepochybne vyplýva, že uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody ani neprichádza do úvahy; súd poukazuje aj na početné množstvo skutkov, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Tieto faktory tak súd musel jednoznačne vyhodnotiť v neprospech tohto obžalovaného. Pri určovaní samotnej výmery trestu odňatia slobody, keďže, pochopiteľne, iný druh trestu ani neprichádzal do úvahy, musel súd ešte prihliadať na viaceré ďalšie fakty. Ako už bolo pritom vyššie konštatované, v prvom rade v prípade tohto obžalovaného je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že tento obžalovaný bol v minulosti už viackrát súdne trestaný, a to za rôznorodú trestnú činnosť, závažného, ako aj menej závažného charakteru. Je potrebné zohľadniť aj množstvo skutkov, ktorých sa mal tento obžalovaný dopustiť, a to siedmich skutkov v spolupáchateľstve s obžalovaným Č. a jedného skutku samostatne. Obžalovaný Ď. bol pritom oproti obžalovanému Č. súdne potrestaný sedemkrát s tým, že obžalovaný Č. bol súdne potrestaný až osemkrát. Za najpodstatnejší faktor, ktorý súd musel zohľadniť pri určovaní samotnej výmery trestu odňatia slobody, však súd považoval samotný spôsob spáchania stíhaných skutkov. Z rozhodovacej praxe prejednávajúceho súdu, dokonca toho istého zákonného sudcu, je pritom nepochybné, že spôsob spáchania jednotlivých skutkov v prejednávanej trestnej veci; na rozdiel od predchádzajúcej trestnej činnosti tohto obžalovaného spáchanej týmto obžalovaným; už vykazoval vyššiu mieru organizovanosti oproti jeho predchádzajúcim protiprávnym činom; keďže samotný spôsob spáchania skutkov, a to u oboch týchto obžalovaných, nebol v minulosti natoľko premyslený, ako v predchádzajúcich prípadoch, a to od štádia samotnej prípravy spáchania stíhaných trestných činov spočívajúcej vo vytipovaní konkrétneho miesta spáchania skutkov, ako aj v zabezpečení odvozu na dané miesta, až po zabezpečenie odpredaja odcudzených vecí, vrátane zaistenia predovšetkým odvozu odcudzeného tovaru novým majiteľom, čo je potrebné priradiť predovšetkým k skutku 8/ tohto rozsudku, čiže konkrétne v odpredaji plynového kotla, ako aj sedačky novým majiteľom.

Zároveň mal súd za nepochybne preukázanú aj tú okolnosť, že aj pri samotnom spáchaní stíhaných skutkov, teda nielen vo fáze prípravy na ich vykonanie, ale aj pri samotnom konaní, vyvíjal väčšiu aktivitu obžalovaný Č., oproti obžalovanému L.. Nielen z výpovede obžalovaného L., ale aj obžalovaného Č. v prípravnom kovaní je totiž absolútne nespochybniteľné, že obžalovaný L. pri samotnom procese páchania trestnej činnosti vykonával predovšetkým úlohu stráženia bezprostredného okolia objektu za účelom zabránenia odhalenia samotného páchania trestnej činnosti, ako aj odhalenia možnej identity páchatelov tejto trestnej činnosti; pričom konkrétne samotný obžalovaný Č. sa počas tohto dopúšťal stíhanej trestnej činnosti. Takáto počiatková aktivita od počiatkovej fázy spáchania skutkov až po následné vykonanie skutkov, sa teda nepochybne musela premietnuť aj do samotného rozhodovania súdu o konkrétnej výmere trestu ukladaného mu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 písm. a) Trestného

zákona. Pri spolupáchateľstve totiž súd musel zohľadniť aj to, akou mierou konanie toho ktorého spolupáchateľa prispelo k spáchaniu daného trestného činu.

Opierajúc sa aj o vykonané dokazovanie ďalej bolo nepochybne zrejmé, že obžalovanému L. bolo potrebné uložiť nižší trest ako obžalovanému Č.; a to zohľadniac aj tú okolnosť, že obžalovanému L. bolo nevyhnuté, na rozdiel od obžalovaného Č., ukladať trest odňatia slobody po úprave príslušnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšie trestaného trestného činu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona. Súd teda dospel k záveru, že uloženie úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému L.H. tesne nad hranicou takto už upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 6 (šiestich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov, je primeraný a adekvátny trest, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, a to vzhľadom už na všetky vyššie zmienené okolnosti, ktoré súd musel zobrať do úvahy pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody, ktorú bolo potrebné ukladať tomuto obžalovanému.

Súd takisto zohľadnil, že už upravená dolná hranica trestnej sadzby najprísnejšie trestaného trestného činu, v zmysle ustanovenia § 38 od. 5 Trestného zákona, je natoľko postačujúca; že vzhľadom na mieru narušenia tohto obžalovaného, by jej ďalšie výrazné zvyšovanie u nebo bolo dôvodné. Ako už bolo vyššie uvedené, s ohľadom aj na tú skutočnosť, že obžalovaný konaním opísaným v skutkových vetách tohto rozsudku naplnil skutkové podstaty viacerých trestných činov, z ktorých niektorý bol aj zločin; pochopiteľne súd musel ukladať úhrnný trest odňatia slobody, vychádzajúc z ustanovenia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a to podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestaný, teda v prejednávacom prípade podľa ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona.

Keďže tento obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, uložený mu za úmyselný trestný čin, súd ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd zároveň musel prihliadať aj na ten fakt, že obžalovaný L. bol v minulosti síce len jedenkrát súdne trestaný za ten istý úmyselný trestný čin, pre ktorý mu bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody, a to konkrétne za trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ako aj za trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu teda súd dospel k záveru, že tomuto obžalovanému bolo potrebné uložiť aj ochranný dohľad podľa ustanovenia § 76 ods. 2 Trestného zákona. Pri určovaní dĺžky trvania tohto ochranného dohľadu pritom súd musel prihliadať na samotnú osobu páchatela, ako aj na povahu spáchanej trestnej činnosti. Predovšetkým s ohľadom na povahu páchanej trestnej činnosti je nepochybne zrejmé, že tento obžalovaný ani nemá možnosť iným spôsobom získať finančné prostriedky na svoju obživu. Pri určovaní konkrétnej výmery trvania tohto ochranného dohľadu, v rozpätí od jedného roka do troch rokov, opierajúc sa o ustanovenie § 78 ods. 1 Trestného zákona, teda súd považoval za primeraný a adekvátny tento ochranný dohľad konkrétne v trvaní 18 mesiacov. Aj samotnú dĺžku trvania tohto ochranného dohľadu, ukladanému obžalovanému L., súd musel prirovnať k dĺžke tohto ochranného dohľadu ukladanému obžalovanému Č..

Na posilnenie výchovného účelu tohto ochranného dohľadu, vychádzajúc z ustanovenia § 77 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, tomuto obžalovanému súd uložil ako súčasť tohto ochranného dohľadu, ešte aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľom, s obžalovaným X. Č..

V súvislosti s návrhom obhajcu tohto obžalovaného na uloženie miernejšieho trestu; s ohľadom na to; že u tohto obžalovaného bol v predchádzajúcom štádiu súdneho konania predložený návrh prokurátora na schválenie dohody o vine a treste, ktorý však súdom nebol akceptovaný a ktorá skutočnosť sa podľa ustálenej súdnej judikatúry môže zohľadniť pri ukladaní trestu, aj v rámci neskoršieho riadneho súdneho konania; súd tento návrh obhajoby nepovažoval za dôvodný. V danom prípade totiž obžalovanému bolo nevyhnutné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, tento bol v minulosti opakovane súdne trestaný a závažnosť páchania posudzovanej trestnej činnosti sa u neho naďalej zvyšuje. Z týchto dôvodov tak súd dospel k jednoznačnému záveru, že neboli splnené podmienky na nejakú úpravu upravenej trestnej sadzby v zmysle jej zníženia.

Obžalovaný X. Č. bol podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov v poslednom období celkovo päťkrát priestupkovo postihnutý, za priestupky rôznorodého charakteru, vrátane poškodzovania cudzieho majetku.

Z miesta svojho trvalého bydliska bol pritom tento obžalovaný hodnotený všeobecne s tým, že v mieste jeho trvalého bydliska mali viesť záznam o spáchaní jedného priestupku, ešte zo dňa 28. 03. 2015, ktorý bol vybavený dohovorom.

Tento obžalovaný bol pritom ústavom na výkon trestu a ústavom na výkon väzby najprv hodnotený všeobecne a neskôr bol príslušným ústavom súdu predĺžený záznam o udelení disciplinárnej odmeny tomuto obžalovanému zo dňa 02. 05. 2023

Z odpisu registra trestov, ako aj z viacerých pripojených spisov, je pritom nepochybne zrejmé, že tento obžalovaný bol doposiaľ celkovo už osemkrát súdne trestný. Na základe týchto listinných dôkazov pritom súd zistil, že poslednými odsúdeniami obžalovaného boli jeho odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/102/2015, zo dňa 22. 07. 2014, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predchádzajúcim odsúdením tohto obvineného bolo zas jeho odsúdenie Okresným súdom Vranov nad Topľou, č. k. 12T/192/2014-78, zo dňa 26. 02. 2015, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ako aj za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a štyroch mesiacov. Na to v podstate nadväzovalo rozhodnutie toho istého súdu č. k. 12T/199/2015-296, zo dňa 09. 12. 2015, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste a ktorým bol tento obžalovaný uznaný za vinného z prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 2 Trestného zákona a za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný a ďalší trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, opätovne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Aj tomuto odsúdeniu predchádzajúce odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 3T/1/2014, zo dňa 09. 01. 2014, ako aj opätovne rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/164/2013, zo dňa 09. 10. 2013, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To/10/2014, zo dňa 05. 06. 2014, bol tento obžalovaný odsúdený len za prečiny, aj to doposiaľ v najvyššej výmere trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. V súvislosti s predchádzajúcimi trestnými stíhaniami tohto obžalovaného je však potrebné poukázať na to, že len prvé odsúdenie tohto obžalovaného, ešte ako mladistvého, a to rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/136/2009, zo dňa 18. 11. 2009, bolo za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na podmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, so skúšobnou dobou podmienečného odsúdenia výkonu toho trestu v trvaní 1 roka a 6 mesiacov, vo vzťahu ku ktorému došlo k osvedčeniu ešte dňa 14. 06. 2011 a teda u tohto odsúdeného nastala fikcia osvedčenia. Z vyššie uvedeného dôvodu na takéto prvé odsúdenie tohto obžalovaného nebolo možné prihliadať pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Za podstatné však súd považoval tú skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 5T/14/2023-239, zo dňa 04. 04. 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 04. 2023, bol tento obžalovaný uznaný za vinného za skutok spáchaný dňa 04. 05. 2022, spočívajúci v násilnom vniknutí do bytu a v odcudzení viacerých predmetov nachádzajúcich sa v obydlí inej osoby. Tento skutok bol pritom príslušným súdom právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený skutok bol pritom tomuto obžalovanému týmto rozhodnutím uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a zároveň mu bola uložená aj povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Súd v tomto smere zohľadňoval aj to, že jednotlivé skutky rozsudku pod bodmi 1/ až 11/ rozsudku, okrem skutku 6/, mal spáchať obžalovaný Č., či už samostatne, alebo v prevažnej miere v spolupáchateľstve s obžalovaným L.. Týchto skutkov sa mal pritom obžalovaný Č. dopustiť v priebehu obdobia od 22. 05. 2022 do dňa 19. 07. 2022. Skutok spáchaný týmto obžalovaným samostatne, za ktorý bol odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Košice I., sp. zn. 5T/14/2023, zo dňa 04. 04. 2023, právoplatným dňa 20. 04. 2023, bol pritom spáchaný dňa 04. 05. 2022. Súd teda musel najprv skúmať, či v danom prípade išlo o pokračovací trestný čin, v zmysle ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona, kedy sa vyžaduje objektívna súvislosť, ako aj subjektívna súvislosť medzi

čiasťkovými útokmi u toho istého páchatela, vzhľadom na možnosť ukladania spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona. Rozhodujúcim znakom pokračovania v trestnom čine, ktorý ho odlišuje od opakovania trestného činu (od rovnorodého viacčinného súbehu) je, že jednotlivé útoky, z ktorých každý naplňuje znaky toho istého trestného činu, sú po subjektívnej stránke spojené jediným a tým istým zámerom v tom zmysle, že páchatel už od začiatku zamýšľa aspoň v najhrubších obrysoch i ďalšie útoky a že po objektívnej stránke sa tieto jednotlivé útoky javia ako postupné realizovanie tohto jediného zámeru. Skutok, za ktorý bol obžalovaný Č. odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Košice I.; bol síce spáchaný v blízkej časovej súvislosti so skutkami v prejednávanej trestnej veci, pričom tieto skutky v prejednávanej trestnej veci vykazovali obdobné známky ako vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I; avšak vzhľadom na tú skutočnosť, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I išlo o vlámanie do bytu a o odcudzenie rôznych predmetov nájomníkovi tohto bytu, pričom tento skutok mal spáchať obžalovaný samostatne; súd dospel k záveru, že nie sú splnené všetky podmienky na použitie ustanovenia o spoločnom treste v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Keďže všetky skutky v prejednávanej trestnej veci tento obžalovaný spáchal skôr; ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie iného súdu a ako mu bol predovšetkým doručený vyššie uvedený Trestný rozkaz Okresného súdu Košice I., sp. zn. 5T/14/2023, zo dňa 04. 04. 2023; bolo mu nevyhnutné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Tento trestný rozkaz pritom nadobudol právoplatnosť dňa 20. 04. 2023 a tento bol obžalovanému Č. doručený dňa 11. 04. 2023. V tejto súvislosti tak boli splnené podmienky na aplikáciu ustanovenia § 42 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona. Súhrnný trest sa pritom musí ukladať podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Súd teda v danom prípade obžalovanému musel ukladať súhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na najprísnejšie trestaný trestný čin. V danom prípade takýmto trestným činom bol zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, pri ktorom je trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov.

U tohto obžalovaného, na rozdiel od obžalovaného L., však už neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5, resp. § 38 ods. 6 Trestného zákona. Obžalovaný Č. bol síce súdne trestaný v minulosti za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/136/2009, zo dňa 18. 11. 2009, právoplatného toho istého dňa, bol teda obžalovaný odsúdený za vyššie zmienený trestný čin, avšak uvedené odsúdenie je už zahladené. V nasledujúcom období bol už tento obžalovaný odsúdený len za prečiny. Z tohto dôvodu tak aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5, prípadne aj ustanovenia § 38 ods. 6 Trestného zákona, tak ani neprichádzala do úvahy.

U tohto obžalovaného pritom súd rovnako; obdobne ako v prípade obžalovaného L., aj keď u obžalovaného L. bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona; ustálil pomer poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona. V prospech tohto obžalovaného súd vyhodnotil to, že tento sa k spáchaniu jednotlivých skutkov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval, pričom aj prejavil účinnú snahu po náprave (§ 36 písm. l/ Trestného zákona). U tohto obžalovaného takisto súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť aj to, že výrazne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní nielen vlastnej trestnej činnosti, či obžalovaného L., ale aj podielu ďalšej osoby na spáchaní stíhaných skutkov, teda osoby V. X., vo vzťahu ku ktorému bolo trestné stíhanie aj prerušené z dôvodu vydania preventívneho opatrenia vo forme vyšetrovacej väzby na území Poľskej republiky, v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona. V neprospech tohto obžalovaného bolo potom potrebné vyhodnotiť ako priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona tie okolnosti, že tento sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a zároveň bol v minulosti opakovane súdne trestný (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Súd u tohto obžalovaného pritom nezistil ani žiadne vykonanie opatrení za účelom náhrady škody, čo by bolo možné vyhodnotiť ako prípadne ďalšiu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. k/ Trestného zákona).

Zhrnúc všetky vyššie uvedené zistenia súdu, tak u tohto obžalovaného bolo potrebné; keďže stíhaných skutkov sa dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, teda vo vzťahu k výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Košice I., sp. zn. 5T/14/2023, zo dňa 04. 04. 2023; ukladať súhrnný trest odňatia slobody, podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2

Trestného zákona; pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda pri rovnovážnom pomere poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností. Súd teda pri tomto obžalovanom; vychádzajúc zo základnej výmery trestu odňatia slobody pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona; teda zo základnej výmery trestu odňatia slobody v trvaní od 3 rokov do 10 rokov, po jej úprave v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, mal ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od troch rokov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Pri určovaní samotnej výmery trestu odňatia slobody, ktorý mal byť vymeraný tomuto obžalovanému, súd musel prihliadať na viacero faktorov. V prvom rade je potrebné vyhodnotiť v neprospech tohto obžalovaného, že tento bol v minulosti už osemkrát súdne trestaný, pokiaľ súd neprihliadal na odsúdenie tohto obžalovaného rozhodnutím Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T/14/2023, vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest. Ako už bolo vyššie zmienené, v súčasnosti sa voči obžalovanému vedú aj ďalšie trestné konania, a to konkrétne súdne konanie na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/46/2023 s tým, že v tejto veci doposiaľ neboli vykonané úkony za účelom rozhodnutia podľa správy tohto súdu, avšak nemožno opomenúť, že v prípade oboch skutkov, ktoré sa tomuto obžalovanému kladú za vinu v tejto trestnej veci, vystupuje ako spolupáchateľ V. X., voči ktorému by malo byť vydané predbežné opatrenie v podobe vyšetrovacej väzby na území Poľskej republiky.

Samotný obžalovaný tvrdil ešte pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní; že voči nemu by sa v súčasnosti malo viesť aj trestné stíhanie príslušným orgánom v Dolnom Kubíne, alebo v Trstenej, alebo v Tvrdošíne, ako aj v Spišskej Novej Vsi; pričom potvrdil, že sa voči nemu viedlo, alebo vedie trestné stíhanie aj na Okresnom súde Humenné a na Okresnom súde Košice. Zo správ, či už súdov, prokuratúr alebo policajných orgánov; konajúci súd zistil, že voči obžalovanému sa v čase rozhodovania súdu vedie trestné stíhanie na Okresnom riaditeľstve PZ v Poprade a to za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom naďalej prebieha prípravné konanie a vec je v štádiu vypracovania Európskeho vyšetrovacieho príkazu. Príslušné orgány činné v trestnom konaní v Dolnom Kubíne zas súdu oznámili, že ich príslušnými orgánmi nie je vedené trestné stíhanie voči obžalovanému Č..

Za najpodstatnejšiu okolnosť, ktorú bolo potrebné zohľadniť pri určovaní samotnej výmery trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, však súd považoval to, že tento obžalovaný prevažnú väčšinu skutkov spáchal v spolupáchateľstve s obžalovaným L. a to pod bodmi 1/ až 8/, okrem skutku 6/ a skutky pod bodmi 9/, 10/ a 11/ už spáchal samostatne. Pri všetkých skutkoch spáchaných v spolupáchateľstve s druhým obžalovaným, pritom obžalovaný Č. jednoznačne vyvinul väčšiu aktivitu od počiatku páchania trestnej činnosti a to v podobe vytipovania konkrétneho miesta spáchania činu; dopravenia sa na miesto činu v podobe privolania taxi služby; ako aj pri samotnom spáchaní skutkov s tým, že druhý spoluobžalovaný pri samotnom páchaní trestnej činnosti vykonával stráženie bezprostredného okolia miesta činu; ako aj v nadväzujúcej aktivite po spáchaní skutku, spočívajúcej predovšetkým v tom, že obžalovaný Č. aj zabezpečil predaj odcudzených vecí, vrátane nákladov dopravy, a to prevažne v prípade skutku 8/ rozsudku. Nemožno opomenúť, že podľa tvrdenia obžalovaného L., to mal byť práve obžalovaný Č., ktorý mu navrhol, aby na účely zabránenia odhalenia samotného páchania trestnej činnosti, ako aj totožnosti páchatel'ov, použili maskovacie prostriedky, po spáchaní ktorých mali vykonať aj opatrenia za účelom zahladenia stôp. Súd z vlastnej rozhodovacej praxe, a to dokonca toho istého sudcu, mal pritom vedomosť o tom, že doposiaľ trestná činnosť nielen obžalovaného L., ale ani obžalovaného Č. nevykazovala natoľko známky predchádzajúcej prípravy na spáchanie trestného činu, ako aj samotnej do istej miery organizovanosti páchania trestných činov, tak aj následného konania týchto páchatel'ov, a to v podobe odpredaja odcudzených vecí, vrátane nákladov dopravy ku kupujúcemu. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že tento obžalovaný spáchal nepomerne väčšie množstvo skutkov ako obžalovaný L.. Nemožno tiež opomenúť, že u obžalovaného L. bolo nevyhnutné výrazne upravovať dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktorá úprava však už nebola potrebná u tohto obžalovaného. Z tohto dôvodu sa obžalovaný Č. dostal do priaznivejšieho postavenia ako obžalovaný L.. Táto skutočnosť by však nezodpovedala kritériám ukladania trestov, keď sa pri spolupáchateľoch v zmysle § 34 ods. 5 Trestného zákona má prihliadať aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Všetky tieto vyššie uvedené okolnosti bolo teda potrebné jednoznačne vyhodnotiť v smere nevyhnutnosti zvýšenia dolnej hranice už určenej výmery trestu odňatia slobody v prípade tohto obžalovaného. Zároveň však bolo potrebné zohľadniť aj tie okolnosti, ktoré už boli považované za poľahčujúce okolnosti, že tento obžalovaný po spáchaní skutkov, sa k ich spáchaniu jednoznačne priznal, prejavoval aj účinnú ľútosť nad ich spáchaním

a snahu po náprave, a predovšetkým prispel k odhaleniu totožnosti aj ďalšieho páchatela, ktorým mala byť osoba V. X.. Súd z vyššie uvedených dôvodov teda dospel k názoru, že tomuto obžalovanému nemôže byť uložený výrazne nižší trest oproti trestu, ktorý bol uložený obžalovanému L. a išlo by o výrazný nepomer v neprospech obžalovaného L.. Na základe vyššie rozvedených úvah súdu tak dospel súd k jednoznačnému záveru, že tomuto obžalovanému je nevyhnutné uložiť súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby a to konkrétne v trvaní 7 rokov.

Zároveň vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, súd v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5T/14/2023, zo dňa 04. 04. 2023.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Aj v prípade tohto obžalovaného boli, podľa názoru súdu, splnené podmienky na uloženie ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona. Tento obžalovaný bol v minulosti už najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za taký istý trestný čin; a to konkrétne za trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ako v prejednávanej trestnej veci; a tomuto obžalovanému súd znova ukladal týmto rozhodnutím nepodmienečný trest odňatia slobody. Z tohto dôvodu tak súd dospel k názoru, že uloženie ochranného dohľadu v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia obžalovanému Č. je dôvodné.

Pri ustálení dĺžky trvania tohto ochranného dohľadu, vychádzajúc zo základnej výmery tohto ochranného dohľadu, upravenej v ustanovení § 78 ods. 1 Trestného zákona, v rozmedzí od jedného roka do troch rokov, súd predovšetkým vzhľadom na osobu tohto obžalovaného, ako aj predovšetkým závažnosť jeho protiprávnych konaní, dospel k názoru, že dĺžka tohto ochranného dohľadu má byť niekde opätovne pri hornej hranici trvania tohto ochranného dohľadu. Z tohto dôvodu teda súd dospel k názoru, že účelné bude tomuto obžalovanému uložiť tento ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Totožne ako u obžalovaného L., tak aj u obžalovaného Č.; na posilnenie výchovného účelu tohto ochranného dohľadu, vychádzajúc z ustanovenia § 77 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona; aj tomuto obžalovanému súd uložil ako súčasť tohto ochranného dohľadu, ešte aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľom, čiže s obžalovaným P. L..

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Zástupca poškodenej spoločnosti v prípade skutku 1/ rozsudku OK Slovakia s. r. o., D.. A. si v konaní pred súdom neuplatnil nárok na náhradu škody.

U 2./ skutku rozsudku, poškodená spoločnosť IWIN TRADE spol. s. r. o., zastúpená jej konateľom E. X., si na hlavnom pojednávaní uplatnila nárok na náhradu škody v súhrnnej výške 1.141,36 eur, ktorá pozostávala z nákladov na opravu autoumyvárky, ako aj z odcudzenej hotovosti v sume 100, 00 eur. Tento poškodený na hlavnom pojednávaní ešte doplnil, že síce si uplatnil poisťnú udalosť, avšak do času konania hlavného pojednávania mu nebolo priznané žiadne poistené plnenie.

Pri skutkoch 3/ a 6/ predstaviteľ poškodenej KAMIOR s. r. o., D.. H. si v prípravnom konaní za spôsobenú škodu v prípade oboch skutkov uplatnil nárok na náhradu škody v celkovej výške 4.267,00 eur, ktorá mala pozostávať z hodnoty poškodenia pultov vo výške 3.610,00 eur, ako aj z hodnoty odcudzenej hotovosti v sume 657,00 eur.

Pokiaľ ide o skutok 4/ rozsudku, zástupca poškodenej spoločnosti STEKO, s. r. o., D.. B., si na hlavnom pojednávaní uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci len z hodnoty odcudzenej hotovosti vo výške 12,00 eur. Tejto spoločnosti, podľa vyjadrenia jej konateľa, vznikla škoda aj poškodením vysávača a tepovača, avšak pre veľmi dlhú čakaciu dobu na ich opravu, si opravu vysávača, ako aj tepovača táto spoločnosť mala zabezpečiť svojpomocne. Z týchto dôvodov si teda táto poškodená spoločnosť nárok na náhradu škody z titulu poškodenia týchto vyššie menovaných zariadení už na hlavnom pojednávaní

neuplatnila. Tento zástupca poškodenej spoločnosti pritom ešte zdôraznil, že napriek nahláseniu poisťnej udalosti im poisťné plnenie nebolo priznané.

V prípade skutku 5/ si poškodená COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, prostredníctvom svojej zástupkyne na hlavnom pojednávaní, uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 677,49 eur. Táto suma mala pritom predstavovať rozdiel medzi spočítaním škody spôsobenej poškodením vchodových dverí do prevádzky predajne potravín vo výške 2.310,12 eur a škodou na odcudzenom tovare vo výške 271,48 eur a uhradeným poisťným plnením príslušnou poisťovňou v sume 1.904,11 eur. Teda z tohto dôvodu, že v prípade tohto skutku bola tomuto spotrebnému družstvu uhradená škoda titulom poisťného plnenia len vo výške 1.904,11 eur, žiadala zástupkyňa tejto poškodenej spoločnosti v konaní pred súdom zaviazat' oboch obžalovaných na náhradu škody spoločne a nerozdielne vo zvyšnej časti, teda v sume 677,49 eur.

Predstavitel' poškodeného živnostenského subjektu D.. O. - Večierka v prípade skutku 7/ rozsudku si v konaní pred súdom neuplatnil nárok na náhradu škody z dôvodu, že poškodené dvere boli neskôr naďalej funkčné a uplatňovanie nároku na náhradu škody titulom poškodenia týchto vonkajších dverí do priestorov tejto večierky sa mu nezdalo účelné.

V prípade skutku 8/ rozsudku, predovšetkým poškodený F. L., a v podstate totožne aj poškodená D. L.N., síce na hlavnom pojednávaní vyčíslili hodnotu odcudzených vecí, ako aj hodnotu spôsobenú poškodením ich majetku, s tým, že aj konkretizovali, ktoré veci im neboli vrátené, či už príslušným policajným orgánom alebo inými osobami. V konaní pred súdom si títo obaja poškodení však nárok na náhradu škody neuplatnili, rovnako ako aj v prípravnom konaní, a to opätovne kvôli neúčelnosti uplatňovania si tohto nároku.

V prípade skutku 9/ rozsudku zas predstavitelia poškodenej spoločnosti Blanche Trade s. r. o. na hlavnom pojednávaní uviedli, že si uplatňujú nárok na náhradu škody vo výške 2.226,77 eur. Táto škoda pritom, podľa ich vyjadrenia, mala pozostávať z odcudzeného tovaru a to cigariet a porozbíjaných fliaš s alkoholickými nápojmi vo výške 1.986,78 eur, ako aj z odcudzenej hotovosti vo výške 239,99 eur.

U skutku 10/ rozsudku mali pritom procesné postavenie poškodených dva subjekty a to obec Matiaška, vo vlastníctve ktorej obce mali byť priestory predajne COOP Jednota v danej obci a v ktorých priestoroch došlo k poškodeniu dverí. Táto zástupkyňa obce Matiaška, svedkyňa O., si však nárok na náhradu škody neuplatnila v prípravnom konaní a to z dôvodu uvedenia do pôvodného stavu týchto dverí nájomcom, teda ďalšou poškodenou spoločnosťou COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo. Druhý poškodený subjekt daným skutkom COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, si prostredníctvom svojej zástupkyne na hlavnom pojednávaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške pozostávajúcej iba z rozdielu v sume 1.066,79 eur. Táto zástupkyňa vysvetlila, že škoda v predajni COOP Jednota v obci Matiaška pozostávala z hodnoty odcudzeného tovaru vo výške 2.796,75 eur, ako aj z odcudzenej finančnej hotovosti v sume 32,80 eur. Zároveň uviedla, že pokiaľ ide o poškodenie majetku, tak k oprave tohto majetku pristúpila samotná táto poškodená a náklady opravy vyčíslila na hodnotu 187,38 eur. Z dôvodu, že v prípade danej poisťnej udalosti im bolo uhradené poisťné plnenie vo výške 1.950,23 eur, táto poškodená spoločnosť si uplatnila v konaní pred súdom len škodu vo vyššie uvedenom rozdieli týchto súm, t. j. v sume 1.066,79 eur.

U skutku 11/ rozsudku si opätovne predstavitelia poškodenej spoločnosti Blanche Trade s. r. o. uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 1.223,53 eur, ktorá škoda mala pozostávať z odcudzenej hotovosti v pokladni vo výške 72,10 eur, ako aj z odcudzeného tovaru v celkovej výške 1.151,43 eur.

Všetci vyššie uvedení predstavitelia podnikateľských subjektov, pokiaľ si uplatnili nárok na náhradu škody, navrhli, aby na ich náhradu boli zaviazaní obaja obžalovaní spoločne a nerozdielne v prípade, ak skutky spáchali v spolupáchateľstve a v prípade, pokiaľ daný skutok bol spáchaný len jedným páchatelom, navrhli zaviazat' k náhrade škody buď len obžalovaného L. (skutok 6/ rozsudku), alebo len obžalovaného Č. (skutok 9/, 10/ a 11/ rozsudku).

Súd, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k tým skutkom rozsudku, pri ktorých nebolo prijaté vyhlásenie obžalovaných o vine, v niektorých prípadoch upravil skutkové okolnosti v obžalobnom návrhu v tom smere, že v prípade niektorých skutkov upravil výšku škody spôsobenú či

už odcudzením, alebo poškodením. Z týchto dôvodov preto v závislosti od vykonaného dokazovania jednotlivým poškodeným súd priznal nárok na náhradu škody, pokiaľ si ho uplatnili, len v preukázanej sume.

Poškodenej spoločnosti IWIN TRADE s. r. o. v prípade skutku 2/ rozsudku bola priznaná škoda v ňou uplatnenej sume 1.141,36 eur. Poškodenej spoločnosti v prípade skutkov 3/ a 6/ rozsudku, spoločnosti Kamior s. r. o. bola takisto priznaná suma v ňou uplatnenej výške 4.267,00 eur. Poškodenej spoločnosti STEKO, s. r. o. u skutku 4/ rozsudku; aj keď hodnota poškodenia zariadení bola nepochybne vysoká, avšak táto poškodená spoločnosť si nárok na náhradu škody z tohto titulu neuplatnila; bol priznaný nárok na náhradu škody pozostávajúci len z odcudzenej hotovosti v sume 12,00 eur, tak, ako si uplatnila aj v konaní pred súdom. Poškodenej COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, v prípade skutku 5/ rozsudku bol priznaný nárok na náhradu škody len v nej uplatnenej sume a to z toho dôvodu, že časť škody bola tejto poškodenej spoločnosti uhradená z titulu poisťovnej udalosti vo výške 1.904,11 eur. Tejto spoločnosti tak bol priznaný nárok na náhradu škody vo výške 677,49 eur. Keďže všetky tieto vyššie uvedené skutky boli spáchané oboma obžalovanými a vzhľadom aj na vyjadrenia zástupcov poškodených spoločností, k náhrade tejto škody boli zaviazaní obaja obžalovaní spoločne a nerozdielne.

V prípade spoločnosti KAMIOR s. r. o. u skutku 6/ rozsudku bol na nárok na náhradu škody zaviazaný len obžalovaný L. a to v súhrnnej sume 1.346,58 eur a táto škoda pozostávala z hodnoty odcudzenej hotovosti vo výške 221,00 eur, ako aj z hodnoty poškodenia oboch boxov v sume 1.125,58 eur.

Keďže obžalovaný X. Č. sa dopustil samostatne skutkov uvedených v bode 9/, 10/ a 11/ rozsudku, jednotlivým poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody, bol priznaný nárok na náhradu škody v nimi uplatnenej výške, na náhradu ktorej bol zaviazaný len tento obžalovaný. U skutku 9/ rozsudku, ako aj u skutku 11/ rozsudku, išlo pritom o poškodenú spoločnosť Blanche Trade, s. r. o., ktorej spoločnosti bola priznaná súhrnná suma 3.450,30 eur. V prípade skutku 10/ rozsudku išlo o spoločnosť COOP Jednota, Vranov nad Topľou, spotrebné družstvo, ktorej bol zas priznaný nárok na náhradu škody vo výške 1.066,79 eur, keďže opätovne tejto poškodenej spoločnosti bolo poskytnuté poisťné plnenie v sume 1.950,23 eur.

Súd teda rozhodol o jednotlivých nárokoch na náhradu škody, na náhradu ktorej zaviazal, či už oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne, alebo len jedného z nich, tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V prípade poškodenej KAMIOR s. r. o. však bolo omylom vo výroku o náhrade škody uvedené, že na úhradu celého nároku na náhradu škody v súhrnnej sume 4.267,00 eur súd zaväzuje oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne. V danom prípade však bolo potrebné nárok poškodeného KAMIOR s. r. o. rozdeliť, keďže v prípade skutku 3/ rozsudku, ktorý spáchali obaja obžalovaní, si predstaviteľ tejto spoločnosti nárok na náhradu škody uplatnil len z hodnoty odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 436,00 eur, keďže svedok D.. H. si nárok na náhradu škody z titulu poškodenia oboch boxov v prípravnom konaní ani neuplatnil. Odborným vyjadrením bola pritom hodnota poškodenia oboch týchto boxov v prípade tohto skutku ustálená na sumu 2.484,42 eur. Keďže neskôr došlo aj k spáchaniu skutku 6/ rozsudku dňa 16. 07. 2022 už len obžalovaným L., tak si predstaviteľ tejto poškodenej spoločnosti už uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúci ako z poškodenia oboch boxov v súhrnnej výške 3.610,00 eur, tak aj z odcudzenej finančnej hotovosti pozostávajúcej z hodnoty mincí vo výške 221,00 eur. V prípade tohto skutku však hodnota pozostávajúca z poškodenia oboch boxov bola vyčíslená odborným vyjadrením na sumu 1.125,58 eur. V prípade tohto skutku 6/ rozsudku, však na jej náhradu mal byť zaviazaný len obžalovaný L. samostatne. Na takéto pochybenie v tejto časti výroku o náhrade škody však súd mohol upozorniť len v samotnom odôvodnení svojho rozsudku.

Keďže z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a predovšetkým z vyjadrenia obžalovaného Č. v konaní pred súdom mal súd za preukázané, že zaistené doličné veci a to šraubovák a kovová tyč by mali patriť jeho rodičom; pričom v tomto smere nebolo vykonané dokazovanie ani v prípravnom konaní a nebolo dôvodné v tejto otázke doplniť dokazovanie ani na hlavnom pojednávaní, a to predovšetkým výsluchom rodičov tohto obžalovaného s tým, že prokurátor ani v obžalobe nenavrhol výslovne rozhodnúť o týchto doličných veciach; súd považoval za potrebné vyhradiť rozhodnutie v tejto otázke na verejné zasadnutie podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku per analógia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.